

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

V. ÉVFOLYAM 5. SZÁM – 2011. MÁJUS 1.

A kereszteleés

Amikor a szent keresztségről beszélünk – gondolva a mi kereszteleésünkre is – tudnunk kell, hogy nem csak arról van szó, hogy eleget akarunk tenni az Úr Jézus egy kívánságának, amit a mennybemenetel előtt mondott ki egyértelműen: „menjete, tegetek tanítványommá minden népet, keresztelejete meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében!” (Máté 28,19-20.), hanem arról is, amit az Úr Jézus Szent Márk evangéliumában mond: „Menjete el az egész világra és hirdessete az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkereszteledek, üdvözül, aki nem hisz elkárhozik.” (Márk 16, 15-16.)

A kereszteleés alkalmából – minden kereszteleés alkalmából – tehát Anyaszentegyházunk igyekszik a kereszteleést kéroőkben tudatosítani az Úr Jézus gondolatait a keresztséggel kapcsolatban. Ennek érdekében a szent szertartásba beleszoí különböző módokon ezt is. Nem csak arról van szó, hogy az Úr Jézus keresztelekedéséhez hasonlóan (kereszt) vizet használunk és közben mondjuk és tesszük, amiről szó van, hanem a szent cselekmény lelkületét is hangsúlyozzuk. A korábbiakban már részletesen elmondtuk, hogy a víznek milyen jelentése van, de ezenkívül annak is, hogy ez mit kell, hogy jelentsen minden megkeresztelt számára.

A szent szertartás közben komoly kérdéseket tisztázunk, amikor azt kérjük, tegetek tanúságot hitetekről, mert ebben a hitben végezzük a kereszteleést! – A hitvallás végén pedig elmondjuk: ez a mi hitünk, ez az Anyaszentegyház hite! – a folytatásban is hangsúlyozzuk: akarjátok-e, hogy gyermekeket elnyerje a keresztséget az Egyház hitében, amit az imént megvallottunk? – Jelezni akarjuk ezzel annak komolyságát, amit az Úr Jézus olyan sokszor kérdezett azoktól, akik Vele találkoztak, Tőle kértek valamit:

hiszel-e?

Amikor mindezek értelmében megkereszteljük a kereszteleendőt, jelképes mozzanatokban, cselekményekben mintegy a jelenlévők lelkébe akarjuk vésní, mi történt és miért történt. Ennek kifejezésére használunk szent olajat; felmutatjuk, megmutatjuk, odaadjuk a kereszteleési ingecskét; gyertyát gyújtunk és ünnepélyesen elimádkozzuk az Úr imádságát a Mi Atyánk-ot.

A szent olaj jelképezi a kiválasztottságunkat, a szent keresztséggel eleve velejáró feladatra való jelölésünket. Az Isten fia-

vá történő besorolásunkra való felkenés ez, innentől kezdve kötelességünk őrizni ezt az isteni ajándékot. Ehhez, tudjuk, lelki erő, hősies helytállás szükséges, erre a feladatra is mintegy a felavatás jele és eszköze a szent olajjal való megkenés. **A kereszteleési ingecske** nemcsak egy kedves mozzanat, jelezni akarja lelkünk kegyelmi állapotát, amit ajándékba kaptunk. Ezért imádkozunk így, amikor átadjuk: ez a fehér ruha legyen keresztyény méltóságod jele. Óvjad gondosan, hogy ezt a méltóságod megőrizzed, hogy amikor az Úr eljön Elébe járulhass az összes szentekkel együtt! – A szent keresztséggben Istentől a megszentelő kegyelem ajándékát kapjuk. Ez lelkünk – a megkeresztelt lelkének igazi ékessége. – Amikor az Úr Jézus a megdicsőülés hegyén megmutatta a kiválasztott tanítványoknak Önmagát, ruhája fehér volt, mint a hó. Szent János Apostol pedig a Jelenések könyvében a dicsőültek seregét fehér ruhás nagy-nagy csoportban látja, akik megmosták ruhájukat a Bárány vérében és most már a nyomában járnak, bárhová megy – ebből világosan kiolvasható, hogy a fehér ruha a hovatartozásunkat, kapcsolatunkat is jelenti. – Ezt a kapcsolatot jelenti az **égő gyertya** is. Az Úr Jézus kimondta: **Én vagyok a világ Világossága, aki utánam jön, nem jár sötétségben.** A megkeresztelt ember

kell, hogy a világosság fia legyen, aki úgy él, hogy a világosságra mehet, napvilágra kerülhetnek tettei, mert azokat Istenben művelte. Ez az isteni fény ráragyog a megkereszteltre, óvni kell gondosan, hogy ez a világosság soha, semmi körülmények között ki ne aludjék. A nagyszombati virrasztás ünnepi énekében is a fényt, a Világosságot ünnepeljük, Aki Maga Jézus Krisztus, Aki meg akar világosítani minden embert, hogy igaz ember legyen; az isteni fény hordozója. – A szent szertartás fontos mozzanata a **közös imádságunk**, amit a megkeresztelt nevében és a saját nevünkben is mondunk. Ebben Isten Atyának szólítjuk. Ez a megkeresztelt anyanyelve, ez összekapcsol mindnyájunkat elsősorban Mennyei Atyánkkal, de egymással is, így leszünk testvérek, ez által nem lehet számunkra másik ember idegen még akkor sem, ha nem ismerjük,

nem tudunk róla semmit. A hívó embernek elég, ha a másikat megkeresztelték. –

Pekker Imre plébános

Nagyböjt 4. Vasárnapja – Április 03. A mai szentmise könyörgésében azt kérjük mindnyájunk számára, „*hogy keresztény néped készsége önátadással és élő hittel készüljön a közelgő Ünnepekre!*” – Hozzá kell tennünk azonban, hogy szívből kérnünk kell, hogy ne csak a hívők legyenek készségesek a jóra és ne csak a közelgő Ünnepekre készülöben. Az élet minden szinten és minden időben zajlik és baj volna, ha csak egyesek feladata volna legalább némi jórátörekvés. Ez a némi szerintem annyit jelent, hogy nem több, de nem is kevesebb, mint amire képesek vagyunk. Az egyáltalán nem elfogadható, hogy miközben egyesek komoly erőfeszítéseket tesznek, ugyanakkor mások mindennek az ellenkezőjére hajlandók vagy a legjobb esetben közömbösek maradnak. Ahhoz, hogy ezt a *csapdát* elkerüljük, nekünk hívőknek egy pillanatra sem szabad elfeledkeznünk arról, hogy állandó és szent feladatunk – még akkor is, ha ez nem könnyű – hogy ne csak emberi szempontok szerint értékeljünk! Természetesen állandóan ott a kísértés, hogy mindent mértáni pontossággal, műszerekkel mérhetően bizonyítsunk és aszerint rendezzük dolgainkat, ami talán lehet jó is – amennyiben méréseink úgy mond megbízhatóak. Ez adott esetben lehet megnyugtató a fizikában, kémiában, technikában ... az ember azonban Isten ajándékozó szeretete által nemcsak láthatókból áll – van lelke, vannak lelki dolgai is – kell, hogy legyen lelkiismerete, ahol már másképpen kell gondolkodni, értékelni. Ott már legalább közelíteni kell az Istenhez, az istenihez, aki nem a külsőt nézi, hanem a szívet, a szív szándékát, a bensőt. Eszerint nem előny a tetszetős, megnyerő külső és nem hátrány a kicsinység. Az érték a lélekből fakadó készség, amit megszentel az Isten. Amint az Olvasmányban Dávid is az által lett igazán kiválasztottá, amikor *eltöltötte az Úr lelke*. Számunkra is ott kezdődik a keresztényi készség, az önátadás Istennek, amikor ennek látható jelei lesznek a mindennapok eseményeiben, amikor *úgy élünk mint a fény fia*. Ez a fény az Istentől jön, amint az Evangélium előtti versben az Úr Jézus mondja: *Én a világ világossága vagyok, aki engem követ, övé lesz az élet világossága*. Ez a kijelentés Szent János Evangéliumában olvasható, minthogy az is, amikor az Úr Jézusról így beszél az Igéről, Aki maga a megtestesült Fiú: *Ő az igazi Világosság, amely minden embert megvilágosít... Aki mindannak, aki befogadja (elfogadja) hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz Őbenne... Mindnyájan az Ő teljességéből merítettünk, amikor az Ő világosságának gyümölcsei cselekedeteinkben megjelennek: a jóság, igazság, egyenesség – mindaz, ami kedves az Úr szemében*. – Mindezekre nem mindenki készséges, mint ahogyan a vakon született ember gyógyulásakor sem volt mindenki készséges a hitre – itt és most nekünk komolyan kell arra törekedni, hogy mint keresztény emberekhez alapvetően hozzátartozzék, hogy *megvilágosodjék a lelkünk és lelkünkben felkeljen életünk Napja, Krisztus!*

Nagyböjt 6. Vasárnapja – „Virág-Vasárnap” – Április 17. A mai alkalommal mintha nem gondolnánk Jézusnak, Üdvözítőnknek az elkövetkező napokban történő szenvedésére. Lelkünkben is, és külsőleg is ismételjük azt az ünneplést, amivel fogadták Őt valamikor, amikor Jeruzsálemba vonult. Szinte szóról-szóra megismételjük az ujjongó szavakat: *Hozsanna Dávid Fiának! Áldott, Aki az Úr nevében jön!* – még a körmenet is emlékeztet az ujjongó tömeg magatartására; mi is lengetünk a fáról vágott friss ágakat – az ne tévesszen meg senkit, hogy nem olajfa-ágot hozunk, nem is pálmaágot – de friss ágakat, a bontakozó tavasz első rügyeit. Emlékeztessenek ezek is arra, hogy a lelki életünknek bontakozniuk kell. Akik olajfa-ágot tudnak kézbevenni, az emlékezteti őket az új életre, ami a vízőlön után Noé számára olyan vigasztaló és ígéretes volt – hiszen a visszatérő galamb csőrében a friss, zöld olaj-ággal nemcsak azt jelentette, hogy ki lehet szállni a bárkából, hanem azt is, hogy már megkezdődött az új élet. Nőé ebből a maga számára azt a tanulságot vonta le, hogy neki folytatnia kell, ami elkezdődött – erre utal az az áldozat, amit hódolattal bemutatott Istennek, Aki ezt tőle kedvesen fogadta. Akik pálma-ágot vehetnek a kezükbe, azok kell, hogy arra gondoljanak, hogy a régi időkben a küzdelmekben, viadalokban győzteseknek pálma-ágot adtak át (győzelmük jeléül). A pálma a hősiesség kifejezője volt akkor is, amikor a keresztény szempontból igazán győzelmet jelentő vértanúságot akarták kifejezni. – Az Úr Jézus részéről mindkettőre gondolnunk kell, győzelmet arat keresztáldozatával, utolsó csepp vérének odaadásával (vértanúságával) a bűn felett. Az ujjongás a készséges lelkek köszönete Neki ezekért és annak a kifejezése is, hogy nyomába szegődünk és ott is akarunk maradni, hogy Vele együtt ne csak vonuljunk, hanem bevonuljunk az Üdvösségre. Ezen a napon fel elevenítünk egy régen szokásban volt és nagy-jelentőségű mozzanatot: „A körmenet a Templom ajtaja elé érkezik.” – Az ajtó becsukva, a pap és a hívek közössége a becsukott ajtó előtt áll.” – Az ajtót akkor nyitják ki, amikor a pap a körmeneti kereszttel háromszor kopogtat. – Ekkor „a menet bevonul a templomba. Ez a szertartás kibővíti a körmenet értelmét: az egész emberiség az örök cél, a mennyország felé tart, csak hogy a Parádicsom (az Üdvösség helye) kapuja az eredeti bűn óta be volt zárva; ekkor Jézus leszállt a földre, föllépett a kereszt fájára, és halálakor kopog keresztjével a mennyország ajtaján, mire a kapuk megnyílnak és megkezdődik a bevonulás a mennybe.” „Engedjük magunkra hatni ezeket a képeket” – csatlakozzunk Jézushoz és mint keresztények akarjuk követni Őt! Jelentse ez azt, hogy „Krisztus mellett tenni tanúságot munkában és az egész életben (tanulásban, szórakozásban, utazásban, házi munkában...) szóban és a hit-megvallásban” – még akkor is, ha mindez áldozatot kíván! - Amen.

Nagyböjt 5. Vasárnapja – Április 10. Egy héttel ezelőtt az Úr Jézus-tól azt kérdezték a farizeusok: *csak nem vagyunk mi is vakok?* Jézus így válaszolt nekik: *ha vakok volnátok, bűntök nem volna!* – Ennek a kis történetnek az elején azt a kérdést magyarázta Jézus, hogy a testi vakság nem bűn vagy büntelenség kérdése, hanem testi probléma, ami azonban alkalmas arra, hogy *megnyilvánuljanak rajta Isten tettei*. A testi dolgokon keresztül is segíteni akar a lelkiek felé fordulni. Már korábbi tanításaiban is magyarázza, mennyire fontos, hogy a mozgás láttára gondoljunk a mozgatóra – amikor arról beszél, hogy ha látjátok a fűgefát zöldelni, tudjátok, hogy közel van a nyár; amikor látjátok a pirosló ég-alját, tudjátok, hogy szél támad – hát miért nem tudtok a lelkiekre is következtetni?! Most, amikor Lázár betegségéről, majd haláláról van szó, ismét ezek a gondolatok támadnak sokakban: *Ó, Aki visszaadta a vak látását, nem akadályozhatta volna meg, hogy (ez) meghaljon?* – Jézus ezzel kapcsolatban is világosan kimondta: *Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségére fog szolgálni, hogy az Isten Fia megdicsőüljön!* – Ez a megdicsőülés azonban nem olyan ragyogást jelent, mint a Tábor hegyen történt látomásban; nem olyan jelenséget, mint a Sinai hegynél a villámlás, mennydörgés, füstölgés és föld-rengés – Jézus hitet akar ébreszteni. Sokszorosan kifejezi ezt – most is ezt kérdezi Lázár nővérétől: *hiszel-e?* – A ragyogás vagy a félelmetes tünemények elmúltával ugyanis az élet visszazökken a mindennapok eseményeibe – mi sem bizonyítja ezt jobban, mint, hogy a választott nép nem is sokkal a Sinai-hegynél történt félelmetes események után aranyborjút készítettett magának; az három kiválasztott apostol a hegyről lejövet hamarosan elfeledte: *Uram, jó nekünk itt lenni* – jó Veled lenni – amikor nagycsütörtök éjszakáján a katonák kezét emelték Jézusra, mindnyájan elfutottak. Az Isten megdicsőülése mindenkiben, bennünk is akkor valósul meg, ha a hit nyomán keletkező cselekedetek bekapcsolnak az isteni életbe, hogy az ember *lelki emberré legyen, akit nem az ösztönei irányítanak, hanem a (Szent) lélek*. – Az Úr Jézus nem hiába mondta el figyelmeztetésül, hogy a fát is gyümölcseről lehet felismerni, amikor arról beszélt, hogy *nem szüretelnek a tövisről szőlőt és a bojtortjáról fűgét* – a sok és nagy kísértés közepette, ami még a hívők életét is állandóan próbára teszik el kell jutni oda, hogy higgyünk, de ne csak szóval, hanem a tetteinkben is. Az új élet Krisztusban számunkra azt jelentse együtt *működünk Isten jóra indító kegyelmeivel*. – Az ember számára a hitetlenség vagy az üres szavakkal megvalósuló hit nem Isten dicsőítése, azt is mondhatjuk: ezek a lelki halál jelei. Őszinte szívvel kell törekednünk, hogy ide ne jussunk és ha azt vesszük észre, hogy valami nincs rendben, ebből fel tudjunk támadni!

„Az utolsó vacsora” emlékezete – Nagy-Csütörtök-

Április 20. Léleekben elmegyünk az Úr Jézussal Jeruzsálemba, ahol a Mester tanítványával a hagyományos húsvéti vacsorát tarja. Ez az esemény évszázados szokás alapján történik, mégis új, hiszen olyan dolgok történnek, amik korábban nem. Mielőtt azonban elmélkednénk azon, amit Jézus és csakis Jézus tett a húsvéti vacsorán, gondolkodjunk el azon, hogy milyen csodálatos dolog volt, hogy a hagyományos események érvényben voltak. Azokat töltötte meg az Úr Jézus új és örök tartalommal, megszentelte.

Ezen az alapon kell alaposan átgondolni mindazt, amit manapság csak azért tartunk idejét múltnak, mert régi – ma már másképpen van, mondogatjuk nem egyszer. Ez lehet igaz akkor, amikor manapság már valóban nem kóbaltát használunk és nem barlangrajzokat készítünk ..., de ugyanakkor nem tarthatjuk megengedhetőnek, ha Isten és a mi kapcsolatunkról van szó. Ebben a kapcsolatban mindig az a lényeg, hogy Isten az, Aki a Teremtő, Aki maga a Szeretet... -mi pedig a teremtmények, akik rászorulnak a az Ő szeretetére. – Emberi mivoltunkban tehát jól tesszük, ha felhasználjuk az évszázados szokásokat is a Hozzá való kapcsolatainkban és ha már annyira fontosnak tartjuk, hát kiegészítjük a modern élet nemes eseményeivel is.

Jézus és tanítványai megtartották az előírásokat, bár Jézus kiegészítette azzal a páratlan megnyilvánulással, amikor megmosta a tanítványok lábát, hogy ezzel bebizonyítsa, hogy az *Emberfia nem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon...* ennek utána következett az, ami korábban nem: Jézus a kezébe vette a kenyeret, megáldotta megtörte és tanítványainak adta: *vegyétek és egyétek, mert ez az én testem* – kezébe vette a szőlőtő borával telt kelyhet, hálát adott és odaadta nekik: *igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem...* - s amiért

nem csak most emlékezünk erre, ez azért van, mert azt is mondta: *ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!*

Az utolsó vacsora emlékezete ezért nem egy esztendősz ünnep, hanem olyan emlékezés, ami erősíti bennünk a mindennapok szent eseményeit ezzel kapcsolatban. Az Istent kereső ember akár naponta is, de legalább gyakran kell, hogy ezen az eseményen részt vegyen, mint a tanítványok az utolsó vacsorán, mert tudjuk, nem felejtjük, Jézus adja itt nekünk Önmagát, hogy éljünk Általa. Tudjuk, hogy *ha nem eszitek az Emberfia Testét és nem isszátok az Ő Véré, nem lesz élet bennetek!* – Az élet nem áll meg, zajlik Enélkül is, az más kérdés, hogy hogyan. A Jézus nélküli élet, az Isten nélküli élet adja, hogy a föld és rajta a mi egész történelmünk, benne a mi egész életünk a siralom völgye. – Ezért ünnepeljük a kezdetet, hogy a folytatása egész életünk része legyen: *Ő általa, Ővele és Őbenne.*

Urunk szenvedésének és halálának emlékezete – Nagy-Péntek – Április 22. Ezen a szent napon úgy is mondhatnánk, hogy gyászol a hívek sokasága. A gyász jelül nincs virág, díszítés oltárainkon, még érthető sem; nincs harangozás, orgonaszó... mindez azért, hogy csendben elmélkedjünk. Ez az időzés emlékezés a több, mint kétezer évvel ezelőtti dolgokra, mert minden okunk meg van rá. – Gyászolunk, de örvendezünk is: gyászolunk a szenvedés és kereszthalál miatt, de örvendezünk a megváltottság érzésével. Gyászolunk, mert az Úr Jézus szenvedett és meghalt értünk és helyettünk, de, ha egészen érthetően akarunk fogalmazni, miattunk. Áldozatot vállalt, hogy gyógyítsa a bűn által ejtett sebet. Nem túlzás az a gondolat, amit Az egyik keresztyűi énekünk így fogalmaz: *bűneinkért átok alatt nyögtünk, s szeretetből Te halsz meg helyettünk.* A mindennapokban mindig is érzi a helyesen gondolkodó ember, hogy akkor teljesül az igazság, ha mindenki azt kapja, amit érdemel. S ha mégsem, joggal támad hiányérzet bennünk. Nincs ez másképpen akkor sem, ha a lelki dolgokról van szó, ha a bűnről van szó, ha a mi bűnünkről, bűneinkről van szó. Azt is érezzük kell azonban, hogy milyen nagy jelentősége van annak, ha valaki felvállalja a tartozás kiegyenlítését. – Csak gyarló példának említem a napjainkban történő kilakoltatásokat, amik a felhalmozódott tartozások miatt keletkeznek – legyenek azok alapos ok miatt, vagy más okból – esetleg könnyelműség miatt. Sokaknak milyen nagy jelentőségre lenne egy csodálatos mentő-csomag, amit egy jövendő, akinek egyébként nincs köze a tartozáshoz, mégis felvállalná. – Micsoda megkönnyebbülést, felszabadulást tudna ez kölcsönözni. – Az Úr Jézus szenvedését és kereszthalálát ilyen mentőcsomagnak tekinthetjük a mindenkori vétkezésre képes ember számára. A lelki adósságokat mi emberek halmozzuk fel – esetenként nagyon is sokat: olyannyira, hogy már rendezni képtelenek lennénk – s Ő Magára vállalja a megoldást. Ő, Akinek az önátadáson és a szeretet kiárasztásán kívül semmi köze a problémához, de Ő az Isten Báránya, az Isten Fia, a Megváltó, Aki megmentette a világot, benne minket is a bűntől és következményétől a kárhozattól. Az Egyiptomi kivonulás lehetőségét is – a szabadulást a választott nép a bárány vérenek árán kapta. Annak a báránynak, aminek semmi köze nem volt az egyiptomiak rabszolgaságát teremtő tetteihez. Az ő élete és vére árán kerülhettek el a másokat súlytó, nagy büntetést. Úgy is fogalmazhatnánk, nem a saját érdekeik alapján. Most lélekben odaállunk az Úr Jézus keresztyje alá – nemcsak azért, hogy osztozzunk életáldozatának gyászában, nemcsak, hogy meghatódjunk, hanem azért is, hogy hálálkodjunk. Hálánk legyen komoly és őszinte; legyen benne az a komoly szándék, hogy ennek az áldozatnak értékét megbecsüljük, megőrizzük a visszaszerzett és nekünk ajándékozott lehetőséget – ez által változzon gyászunk hála és öröm-ünnepé!

Urunk sírban nyugovása emlékezete – Nagy-Szombat – Április 23. Minden nagy-szombat igazán sajátos ünneplés a hívek életében. Újból és újból emlegetjük megváltásunk szent titkát a szentmisékben; melynek lényege, hogy *halálodat hirdetjük, Urunk és hittel valljuk feltámadását.* Most, nagy-szombaton nem emlegetjük azt, bár egyszer és mindenkorra érvényes. Most a nagypéntek utáni hangulat és gondolatok foglalkoztatnak, bizonyára azért, hogy annál inkább ráhangolódjunk a Húsvétra, a feltámadás valóságára, örömére. Most csendes minden, mint a temetés (Urunk temetése) alkalmával szokott lenni. Ebben a csendben elmélkedünk a történetekről; nem baj, ha a hogyanról és a miértről is. Ezek vezessenek el mindnyájunkat a lelki felemelkedéshez, a hamarosan bekövetkező Alleluja ujjongáshoz! Ez a csend számunkra más, mint az Úr Jézus kereszthalála utáni csend volt sokak számára. Gondoljunk csak a Tőle messze futott tanítványok csendjére – ez lehetett a megdöbbenés csendje= a csodatevő Mestert megölték, eltemették; *mi mindent elhagytunk*, hogyan tovább? Gondoljunk a bámszokódó nép csendjére – ez lehet az üres csend= megtörtént, amit szenzációként, felheccelve éltek át, jól kikiabálták magukat: *feszítsd meg Őt!* – most lehet hazamenni, mintha semmi sem történt volna. – Gondolhatunk a látszólag győztesek lelki állapotára; ezt nevezhetnénk a nyugtalanság csendjének= nem tudnak örülni ennek a csendnek. Hinni nem tudnak, nem is akarnak a Jézus tanításának, mely szerint majd feltámad, de mégis kérik, hogy őrség őrizze a sírját; nyugtalanítja őket, hogy mi is lesz ezután. Nem tudnak örülni győzelmüknek. – Gondoljunk Pilátus lelki állapotára, akit ez a csend azért nem tud megnyugtani, mivel bizonyára érzi, hogy nem volt helytartóhoz méltón határozott lenni és bizonyára azt is érzi, hogy nem lehet igazán elég a korábbi kézmosás, de az *amit írtam, megírtam sem*; minthogy az sem, hogy nem hajlandó a további eseményekben részt venni: *van őrségtek, őriztétek ti!* – Nem lehet az igazi mindez, ezt nevezhetjük a bizonytalanság csendjének. – Ennek a csendnek része a temetés csendje, melyben Arimateai József és Nikodémus, meg néhány az Urat tisztelő sírba helyezik Jézust. Megadják Neki a végtisztességet sietve, mielőtt kigyúlnak az ünnepi fények.

Külön említsük meg a Fájdalmas Anya részvételét ebben a csendben. – Az Ő együttérző, hangtalan szenvedése ami szavak nélküli hitvallás ebben a folyamatban. Ebben a csendben benne van: *legyen nekem a te szavaid szerint!* – most is; most igazán, amikor beteljesedik a megváltás. A néma együttérzés csendje ez; a társ-megváltó lelkének csendje az Isten-Ember testi halálának elcsendesülésében. Egy szemernyi emberi megnyilatkozás a pogány százados hitvallása: *ez az Ember valóban Isten Fia volt!* – legyen a köztünk lévő lánc-szem. Mi is csendben vagyunk, de azért, hogy annál jobban tudjunk Ráfigyelni és megköszönni Neki mindent.

Urunk feltámadása Ünnepe – Húsvét – Április 24. Nagypénteken a kereszten az Úr Jézus ajkáról elhangzott a világtörténelem nagy kijelentése: *beteljesedett. – És lehajta fejét, kiadta lelkét.* Érdemes elgondolkozni azon, hogy ez a beteljesedés a mi megváltásunkat jelentette. Nem az teljesedett be, hogy Jézusnak meg kellett halnia, mert szembefordult a hivatalos vezetőséggel; nem az teljesedett be, hogy családok Benne – nem tudta volna igazolni Magát. Beteljesedett az, amiről sokat beszéltek a próféták, sokat beszélt Ő maga is. Beszélt a tanítványoknak, beszélt a csak kíváncsiskodó tömegnek; beszélt a Templomban; beszélt a pusztában; még a pogány Helytartónak is beszélt, s úgy is mondhatnánk utóljára a mellette haldokló latornak is beszélt, hogy Ő az Emberfia, Aki azért jött, hogy elvegye a világ bűneit. Beszélt arról, hogy ez milyen áldozat árán történik majd. Talán nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy nem hittek Neki. Itt-ott elhangzott ugyan egy-egy kis megjegyzés a csodák alkalmával; a leglátványosabban a jeruzsálemi bevonuláskor mondták Róla, hogy *Dávid Fia, áldott, Aki jön az Úr nevében, Hozsanna a magasságban!* A tömeg azonban hamarosan elcsendesedett; a kiválasztott Apostol bizonyára nem is értette, ezért mondta *Uram, Veled ez nem történhet meg!* Heródes szenzációs csodát várt Tőle és nem is titkolta csalódását; Pilátus a pogány, kemény ember bizonyára megsejt valamit, mégis elítéli – tessék-lássék próbálja megmenteni; az írástudók, a farizeusok, a nép vénei, a valakik ellenfelet, sőt ellenséget látnak Benne. Sokan sokféleképpen gondolkodtak Róla, de csak valamikor a kezdet-kezdetén mondta ki Keresztelő Szent János: *Íme az Isten Báránya, íme, Aki elveszi a világ bűneit!* – Akik akkor ezt hallották, már régen elfelejtették, különben is Keresztelő Szent János már halott. – Valamit megsejtethetett a pogány százados, amikor kimondta: *ez az Ember valóban az Isten Fia volt!* Azt azonban szinte biztosan mondhatjuk, hogy nem gondolt a megváltásra.

Pedig a beteljesedés ezt jelentette. Beteljesedett a kereszthalálozat, beteljesedett a megváltás – lelkünk üdvössége már ismét lehetséges. A mai napon azonban nem egyszerűen ennek a kijelentésnek a súlyáról emlékezünk, hiszen önmagában ez kevés lenne az öröme. Emlékezünk arra, hogy ezt a kijelentést igazolta az Isten az Úr Jézus, az Ő Szent Fia feltámasztásával. A beteljesedés ezzel vált teljessé – az Úr Jézus szenvedésével, halálával és feltámadásával váltotta meg a világot, minket is. – Ennek nyomán hány és hány lelki feltámadás történt már a világban; sok lelki megújulás. Ez jelenti, ez jelentse számunka a húsvéti örömet! – Jézus feltámadt, *Veled együtt mi is támadunk fel lelkileg, keljünk új, Istennek tetsző életre!*

Püspöki levél Nagyböjt 5. vasárnapjára

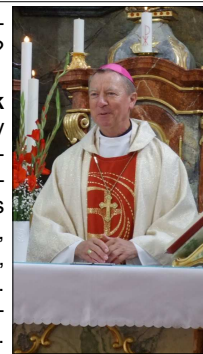
Kedves Testvérek!

Lázár evangéliumi története ad alkalmat arra, hogy az idei húsvéti készülékben **hazánk sorsáról** elmélkedjünk. Szentatyánk hívta fel a figyelmünket, hogy az évenként visszatérő nagyböjti szentírási olvasmányok a keresztségre készülőkkel együtt mindannyiunkat segítenek, vezetnek, hogy a jelen körülmények között tudjuk vállalni keresztségi elkötelezettségünket. Ez annyit jelent, hogy **nem általában szeretnénk keresztények lenni, hanem itt és most:** ezek között a társadalmi körülmények között. Urunk Jézus Krisztus sorsközösséget vállalt velünk, emberekkel és értünk-velünk vállalta a kereszttut, a halált, hogy feltámadásra, életre, örök életre vezessen. A keresztségben vállalt életközösség Krisztussal mindig egy konkrét történelmi helyzetre vonatkozik. A Föld sójaként, a Világ világosságaként szeretnénk jelen lenni embertársaink között, hogy a feltámadásba vetett hittel-reménységgel az önzetlen segítőt szeretet tanúságtételére vállalkozhassunk. Örök életre kaptunk meghívást, de **itt és most kapunk feladatot az Isten Országának építésére.** Lázár halála, a családtagok gyászja, mint minden betegség, elesettség, reménytelen helyzet elbizonytalanítja azokat, akik érintve vannak benne. Emberi erőnk végeessége, a tehetetlenség segítség után kiált. Orvost keresünk, akikben megbízunk. **A nővérek hívták Jézust, mert belátták, hogy az ő erejük kevés.** Hazánk jelenlegi állapotát ugyanilyen tehetetlenül szemléljük. Az államadósság olyan mértékűvé vált, amit alig lehet kezelni. Fel sem tudjuk fogni a számokat. Talán annyit megértünk, hogy mit jelent az, hogy minden magyar állampolgárt 2 millió Ft adósság terhel. Talán néhány gazdag ember ki tudná fizetni, de a többség? Akiknek nincs munkájuk hónapok óta, akiket kilakoltattak otthonukból, a betegek, gyerekek? Megtévésző a látszat. Roskadásig tele vannak a nagy áruházak, gyönyörűek az autópályák, rengeteg autó az utakon, de mindez hitelből. Az elmúlt húsz év alatt eladtuk a gyárainkat, amelyeket röviddel ezután bezártak. Az új külföldi tulajdonos csak a konkurenciát akarta megszüntetni. Piaccá váltunk a saját országunkban. Engedelmesen vásároljuk a külföldi termékeket. Parlagon maradnak a földjeink, előregszenek, kipusztulnak a falvaink. A fiatalok reménytelennek látják a jövőt. Külföldre mennek szerencsét próbálni, vagy beköltöznek a városokba. Egyre kevesebb gyerek születik. Már 10 milliónyian sem vagyunk. Öregszik a népesség, egyre nagyobb teher nehezedik a fiatalokra. Látjuk Európa többi népeinél a jövőt: arabok, törökök, kínaiak lesznek lassan többségben. Közélelő fenyeget minket is Görögország, Írország, Portugália gazdasági csődjé. Ugyanakkor lelkiileg is beteg a társadalmunk. Elégedetlenség, kedvetlenség, reménytelenség az egyik oldalon, a másik oldalon a gyűlölködés, irigység, kapzsiság bénít minden emberi törekvést. Szétszakadt családok, sodródó fiatalok, kábítószerek, bezárt iskolák, csődbe-ment egészségügy. Napi tapasztalataink. Ilyen körülmények köz-

ött mit jelent kereszténynek lenni? Hogyan készülünk Isten szándéka szerint az idei húsvétra? Miben kövessük Jézust? Van-e remény?

Jézus osztozik a nővérek gyászában. Velük érez, velük sir. Biztosak lehetünk abban, hogy Jézus tőlünk, keresztényektől ugyanilyen együttérzést vár a bajba jutott családokkal kapcsolatban, mint ahogy ő együtt gyászolt Máriával, és Mártával. Velünk is megtörténhetne a betegség, munkanélküliség, otthontalanság, családi kudarc, lakáshitel-csőd. Ettől vagyunk keresztények. **Imádság, böjt, irgalmasság.** Ez a három nagyböjti gyakorlatunk egymástól elválaszthatatlan. Ezt sem csak úgy általánosságban gyakoroljuk, hanem mindig **itt és most.** Imádkozunk hazánkért, amikor ekkora bajban van. Imánk akkor őszinte, ha áldozatot is vállalunk érte. Éppen ezért kérjük Istentől erős hitet a nagylelkűséghez, áldozatvállaláshoz, az önzetlenséghez. Minden bajunk forrása az önzés. A heti Szentségimádások, családi ima-találkozók erősítsenek meg abban a tudatban, hogy nem vagyunk magunkra hagyva. A Szűzanyával, Magyarok Nagybajnőjével, szentjeinkkel együtt kérjük a Szentlélek gondolkodást megtisztító és cselekvésre készítő kegyelmét! A böjt, az aszkézis váljon életformánkká! **Amikor ilyen nagy bajban van az ország, akkor mi keresztények mutassunk példát a szerényebb életvitelre.** Minden forint, amit külföldre viszünk, külföldi árura költünk, nemzetünk családját károsítja. Nem önmagunkért böjtölünk, hanem szeretnénk szolidárisak lenni honfitársainkkal. Az államadósságot is csökkenteni tudjuk, ha van bátorságunk lemondani a pillanatnyi kényelmünkről. Talpra tudjuk állítani a mezőgazdaságunkat, ha összefogunk, ha segítjük egymást. Nincs munkanélküliség Magyarországon, amíg parlagon vannak a földjeink, amíg az önellátó háztáji gazdálkodást újra föl nem fedezzük. A másokért vállalt áldozat, az irgalmasság megnyilvánulása. Erre nevel bennünket az Irgalmas Jézus! Nagypénteki keresztye a bizonyítéka ennek az irgalmas szeretetnek. Tudunk segíteni egymáson, ha akarunk, ha van bennünk őszinte szeretet. **Lázár jöjj ki!** Jézus Krisztus isteni erejével visszahozta a földi életbe barátját, Lázárt. Ezt a történelmi újjászületést kérjük népünk számára is. Higgyük, hogy Szentlelke által képessé tesz a kiengesztelődésre, megbékélésre, az összefogásra. Ne bántuk egymást! Keresztényként lehetünk a Magyar Föld sója. Szelid szóval, a szeretet tetteivel, a családi összefogás példájával közvetítői lehetünk Isten szabadító szeretetének. Imádkozzunk egymásért és szívünkben valljuk meg reményünket: A hazánkért érzett felelősséggel mindannyiunknak legyen szívügye, hogy el legyen vetve az ideai tavasz az új termés magja, valóságosan és átvitt értelemben egyaránt. Ámen.

Miklós püspök

"Világiak fóruma"

2011. április 9. Gödöllő
„Plébánia, mint család”

Minden évben a Virágvasárnap előtti hét szombatján Püspök atya egybehívja az egyházközségek világi segítőit. Ezek az úgynevezett „premis” (Premontrei gimnázium) találkozók. Minden évben nagyon sokan jövünk össze hallgatni Püspök atyát, töltekezni, megosztani tapasztalatainkat. Ebben az évben a fő vonal az volt, hogyan lehet a plébánia olyan, mint egy család. Ennek körbejárása érdekében szó volt az összes pasztorációs lehetőségről. A szakpasztorációk következő területeit tekintettük át: katekumenátus, karitás, családközösségek, ifjúsági pasztoráció, lelkipozítás. Hárman képviseltük Alsónémedit: Varga Frigyes, Kiss Tibor és jómagam.

A találkozó egy plenáris üléssel kezdődött. Elsőként Marton Zsolt atya és Csillag Péter diakónus készített egy interjút Beer Miklós püspök atyával.

- Püspök atyának milyen családi élményei vannak, hogyan tudott családot csinálni a plébániából?

- Pilismaróton voltam plébános, úgy érzem ott éltem meg igazán, hogyan tud a plébánia család lenni. Emlékszem egy jelenetre, éppen egy újságíró volt nálam, amikor is bekopogott Margit néni és sírva mesélte, hogy meghalt a férje. Én megölelgettem, ott zokogott a vállaamon. Amikor elment, az újságíró azt kérdezte, mindenkivel így van-e. Meséltem neki, hogy igen, a kulcs az, hogy bízzunk egymásban, vállaljuk egymást. Együtt sírtam, együtt nevettem velük. Szó szerint.

- Közismert Püspök atya szociális érzékenysége. Mit jelent a szociális érzékenység egy plébánián?

- Ismerjük a Szentírásból a kenyérszaporítás történetét. Akkor Jézus azt mondja: „Ti adjatok nekik enni!” Az ősegházban senki nem szenvedett szűkséget, gondoskodtak egymásról, törődtek egymással. Ma valami makacs elégedetlenség uralja a világot, semmi sem elég, semmi se jó. A másik probléma, hogy nem is igyekszünk gondoskod-

ni magunkról. Szemléletváltás kell, amelyben fontos az öngondoskodás és a mások segítése. Nekünk kell ajtót nyitni a rászorulókra. Kedves hasonlatom, hogy a fekvő, rászoruló beteg nem sétál a Váci utcán, ő nem fog szembejönni velünk sehol. A rászorulóknak segítőnk kell, ők ránk vannak bízva. „Ti adjatok nekik enni!” Amikor kilépünk a templomból eszünkbe kell jutnia, hogy ők is léteznek. Nem önmagunkért vagyunk az adott egyházközségben. Böjte Csaba mesélte, hogyha a román rendőr a szutykos fiát behozta hozzá, először megetette, felöltöztette, s csak aztán kérdezte meg, honnan jött. Minden egyházközségben fontos, hogy legyen Karitás csoport! Ismerjük meg azokat, akiken segíteni kell! Volt egy koreai elnök, akik kérte a népét, hogy segítsenek, mert az államadósság tönkreteszi az országot. Gyűjtést rendeztek és az emberek több tonna aranyat adtak öszre, hogy csökkentésük a terheket. Meg kell tanulnunk gondoskodni magunkról. *Ld. Körlevél fenn.*

- Egy elkötelezett család mit tud segíteni, és a plébánia mit tud tenni a családját?

- Mint tudjuk, most van a Család éve. Erre a kormány is reagált. Megrendezte a Családok ünnepét a Millenáris parkban. Nagyon sok fiatal, sok család jött össze és bombariadó miatt ki kellett üríteni az épületet. Ilyen világban élünk. Semjén Zsolt szerint az ókori Róma pont ilyen volt, mint most Európa. Elbizakodottság uralkodott és nem volt semmi sem szent (család, kapcsolatok...) Az egyházközség és a családok kapcsolatában fontos, hogy akarjunk tanulni egymástól és ezáltal együtt fejlődni. Figyeljük meg a szektákat, mi az ő titkuk: a személység. Fontos, hogy szólítsuk meg egymást. A templom erre nem alkalmas, hiszen kötött a liturgia, de amikor kilépünk a templomból, akkor látszódon rajtunk, hogy Isten jelenlétében voltunk, látszódon, hogy szeretettel vagyunk egymás iránt. Beszélgessünk. A családközösségek pedig akár családi örömet is tudnak közvetíteni.

- Meséljen püspök atya a katekumenátus szemléletéről!

- A plébániai közösségnek befogadó közösségnek kell lennie, úgy mint amikor az újszülöttet várjuk és befogadjuk. Így kell fogadnunk minden hozzánk térőt. A hit egy átélt életmód gyümölcse, nem tanfolyam eredménye. Ezt kell tanúságtétellel közvetítenünk. Emlékezzünk a Római levélben írtakra: „...a ti szép életek...”. „Néztétek, ezek hogy szeretik egymást”. Ezt az ökeresztény közösségről írta Szent Pál. Ilyennek kell ma is lennünk. Ismerek egy családot, ahol 7 gyerek van. És nagyon nyitottan élnek, jönnek mennek náluk a barátok, gyerekek játszótársai, azok szülei. Egyszer valaki kérdezte tőlük, hogy nem zavarja a családi életüket az a zsongás. Azt mondták, hogy nem. „Hegyre épült város vagyunk, hadd jöjjenek és gyönyörködjenek bennünk minél többen.”

- Mire kell leginkább figyelni a fiatalokkal való törődésben?

- A család nem tudja megvédeni a gyerekeket, hiszen amikor kilépnek a családi közösségből, akkor is védeni kell őket, mert könnyen elsodródhatnak a tömeggel rossz irányba. Megtartó erővel bír a kortárs csoport, hiszen nagyon hatnak egymásra. Azért fontos a plébánián az ő korcsoportjuknak megfelelő közösséget életre hívni, gondozni, mert akkor irányítottan, védetten, de mégis a rájuk bízott módon élik át a tinédzser éveiket. Erről szólt a cserkész mozgalom is. Volt külön cserkész pedagógia. A középiskolás korúra 4-5 kisgyermeket rábiznak és így indulnak el akadályversenyre az erdőben. Mire kiérnek, megtanulja

a kamasz, hogy mi az a felelősség, milyen felnőtté válni. Érti, hogy megbíztak benne és erőt ad neki, hogy rászolgált a bizalomra. Pótolhatatlan élményt jelent ez. A nevelés kihagyhatatlan eleme, hogy feladatot bízunk rájuk. A fiatalok részt vehetnek például a bérmezők felkészítésében.

- Milyen területei vannak a lelkigondozói szolgálatnak az egyházmezejében?

- Régen sokféle szervezet volt az egyházon belül: Kalot, Kolping, Kalász. Fontos, amit már említettem, hogy nekünk kell ajtót nyitni a rászorulókra. Ma minden kórházban van lelkigondozói szolgálat. Faragó atya szervezte meg, de nem csak papokra, hanem önkéntesekre is szükség van. A fekvő beteg ember nagyon magányos tud lenni. Lehet, hogy elég ha elbeszélgethet valakivel. Nem csak a kórházi betegeknek kell odafigyelni, hanem minden nehéz helyzetbe jutott embertárunkra, testvérünkre. Nagyon találó a mondás: „Az igazi barát az, aki akkor megy be, amikor mindenki kijön.”

A Püspök atya iránymutatása után a különböző szakpasztorációk elméletéről és gyakorlati megvalósulásáról részletesebben mesélt egy-egy atya és önkéntes, majd kiscsoportos beszélgetések keretében megosztottuk tapasztalatainkat egymással. A találkozót egy fél órás Szentségimádással zártuk.
Lejegyezte Tóth Éva

Virágvasárnap vendégünk volt Károly Róbert tanár úr

- Megkérném a Tanár urat mesélni el, hogyan került ide, hogy is alakult az, hogy most az alsónémedi ünneplő hívekkel hallgatta végig a virágvasárnapi Passiót. Hiszen a Szentkereszt olvasói közül talán nem mindenki számára ismeretes, hogy mi a kapcsolat a tanár úr és Benkó Péter, kántor urunk között.

- Egy tanár számára az a legszebb az életében, ha a növendékei továbbviszik azt a gondolatot, amit rájuk bízott és pláne hogyha sikeresek is ebben a gondolatban. Én a zsámbéki tanító- és kántorképző főiskolán találkoztam Péterrel. Az első kántorcsoportomnak volt a tagja. Takács Nándor kármelita szerzetes Püspök úr kérésére egy régi tanítványa hívott meg, hogy indítsuk az egyházkarnagy, kántor szakot a tanítósággal együtt és ez az eszmény a kántortanítóban úgy valósul meg, hogy a kántor összeköti az iskolát a templommal. A gyermekek az új vetés, az új nemzedék, a tanító tanítgatja őket és a tudás majd átkíséri őket kántorként a templomba az Isten dicséretére. A kántortanító több, mint kántor és több, mint tanító. Anniban több, amennyiben összeköti a templomot és az iskolát. Ez nagyon szépen működött mintegy 10 évig ott Zsámbékon.

- Miért csak 10 évig?

- A zsámbéki főiskola sajnos leégett. Készültek képek a tragédia után és drámai volt, ahogy porig égett. A harangot, amely diplomaosztásra szólított, minket meg a tűzesetre, meg sem találtuk, még szétolvadt állapotában sem. Akkor mérhetetlen tűz volt. Ezt követően az újraalapító püspök atya, Takács Nándor elengedte a főiskolát Vácra, ahol Beer Miklós püspök atya szárnyai alatt újjáéledt, de nekünk, akik részt vettünk az újra alapításban, akiknek a keze alatt formálódott, már nem volt ugyanaz. Sokan nem mentünk át oda. Érdekes a párhuzam. Apor Vilmos idejében égett le a győri székesegyház és ő úgy siratta, mint Jézus Jeruzsálemet. Érdekes, hogy felvettük Apor Vilmos nevét és Apor Vilmos sorsában kellett osztozni. Ezek Isten bravúrai. Felvettük a vértanú nevét, akkor kaptok egy kis vértanúságot.

Visszatérve a főiskola eszményéhez, a kántortanító-sághoz. Benkó Péter nem egyedül, mert vannak még hozzá hasonlók, kevesen ugyan, akik meg tudták valósítani ezt az eszményt, hogy egy személyben kántor, karnagy és tanító. Tehát ennek az eszménynek, hogy az iskolát összeköti a templommal egy hiteles példája Péter karnagy úr. Aki főiskolán tanít ismeri ezt az érzést, hogy a legkiválóbbakkal nem tud megszakadni a kapcsolatot, saját magam folytatását látom és könnyebb lesz meghalni, mert csak egy átmenetné válik a halál, ha itt hagyom azokat, akik olyan szeretettel vettek körbe, akik továbbviszik, amit tanítottam. Péter egy ilyen növendékem volt és ezáltal tanítványomból barátommá vált. Elhangzott a kérdés, mi célból

jöttem ide. Azért, mert Péter egy mintapéldája annak amit kitűztünk a főiskola homlokzatára és talán a katolikus egyházra is. Még egy célja volt a látogatásomnak. Előregednek az Apor Vilmos Emlékbizottság tagjai, amelynek létrehívása egy nagy gondolat volt és én felkértem Pétert, hogy kapcsolódjon be a bizottság munkájába.

- Mi az Apor Vilmos Emlékbizottság célkitűzése, tevékenysége?

- Apor Vilmos hagyatékát továbbvinni, az életadó nőket tisztelni a katolicizmus mentén. És kellenek új emberek, akik továbbviszik ezt. Ez egy ifjúsági eszmény lehet, lovaggá lenni. Apor Vilmos a magyar életadó nőket megvédte a halálával és ezen keresztül új férfieszmény alakítható ki, hiszen Isten meghívta a saját alkotásába, teremtésébe a férfiakat. A Szentírásban is olvashatjuk: „az Isten az embert férfinak és nőnek teremtette”, a nő továbbadja az életet, a férfi pedig megvédi, oltalmazza őket. A főiskola névadásával ezt akartuk kifejezni, hogy adjunk a tanítóknak készülő ifjúságnak egy eszményt, hiszen most nincsenek már eszmények és eszmények nélkül nincsen pedagógia. Így lett Apor Vilmos a főiskola neve. Ajánlom figyelmükbe az Apor Vilmos téren álló szobrárt. Előrevetett tekintet, reverendája mögött pedig női arcképek, dinamikus, erőt adó alkotás. Eszményeket kell adni az embereknek, hogy a lelkek ne sorvadjanak el. Pétert azért szólítottam meg, hogy kapcsolódjon be a bizottság munkájában, hiszen ő ennek az eszménynek is hiteles példája 4 gyermek édesapjaként.

- Mondana valamit, mit érzett hallgatva az énekkart?

- A zene az emberi kommunikáció sajátos megnyilvánulása. A zene egy olyan érintettség, amely által az ember létében felemelkedik, gazdagodik, a léte kiteljesedik. József Attila szavaival: „éreztem felettem csattog, ver a szívem”. Önmagam föléd tudok emelkedni, megduplázom önmagam valami titokzatos varázsbán. Olyan szépen mondja a szöveget az énekkar, ezt ezúton utólag üzenem nekik! Az egyházi ének az fokozott imádság. Amikor elfogynak a szavak, akkor lép be az érzelmek nyelve, a zenei kommunikáció. Wittgstein mondta: „Amit nem tudunk szavakkal kifejezni, arról hallgatni kell. És ha nincsenek szavak, akkor nem a világcsend áll be, hanem ott jön be a szimbolikus nyelv, a zene. És elmondja azt, ami szavakkal már kifejezhetetlen.” A szavak sokszor nem tudják teljesíteni a hivatásukat, elveszítették értelmüket, sőt ma már tudatosan manipulálják a szavakat, hogy megzavarják a tisztességes embereket. Van egy német közmondás „Ein Mann - ein Wort.” (egy ember-egy szó) Én amit itt mondom, a templom falain kívül is azt fogom mondani, a magyar ember állja a szavát, ilyesmi értelemben fordítható. Isten az emberben fejezte ki magát, Isten kép-másai vagyunk, Isten bennünk kommunikálta magát, így a kommunikáció is Isten egy ajándéka.

- Köszönjük szépen, felemelő szavait!

- Ez az, amit adhatok, a tapasztalatomat, a látásomat és hogy felhívom a veszélyekre a figyelmet. Köszönöm szépen a meghívást. Szívesen jövök legközelebb is Alsónémedire.

Az interjút készítette: Tóth Éva

Áprilisi képes krónika

Hetedikéről nyolcadikára virradó éjjel a vihar leszakította a toronyóra nagymutatóját

Új húsvéti oltárterítő készült a főoltárra

Idén először egy új, kis tabernákulumban őriztük a mellékoltáron az Oltáriszentséget

Április 30-án a toronyablakok kereteit javították

A NAGYHÉT eseményei

A férfiak énekelték a virágvasárnapi és a nagypénteki passiókat

Barkaszentelés virágvasárnap

„Oltárfosztás”

Szentségimádás nagycsütörtök estéjén

Keresztút az Öreg temetőben lévő stációsoron nagypénteken

A szentsír díszítői

A szentsírban fekvő Jézus-szobor arcát túllikendő takarta

Szentsír-látogatás nagypénteken

Húsvéti körmenet 2011

Szorgos kezek fellocsolták a körmenet útvonalát.

Köszönjük mindazoknak,
akik
munkájukkal,
jelenlétükkel,
anyagi áldozatukkal
szébbé tették
a húsvéti ünneplést!

„NINCS ITT. FELTÁMADT!”
Az üres sír

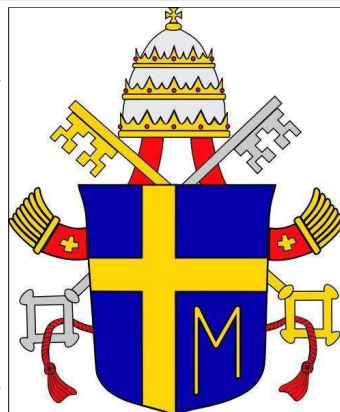

Húsvétvasárnap a reggeli szentmisén
a nőikar énekelt, a délelőtti misén
pedig a férfikar működött közre.

II. János Pál pápa boldoggá avatása 2011. május 1.

Május elsején, húsvét 2. vasárnapján, amely egyben az Isteni Irgalmasság vasárnapja, reggel 10 órakor kezdődik a boldoggá avatási szentmise, amelyet XVI. Benedek pápa mutat be. A szertartást megelőzően 9 órától kezdve a hívek elimádkozzák a Szent Fausztina nővér által bevezetett ájtatóságot, az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét, amely különösen kedves volt II. János Pál számára. A boldoggá avatási formula elhangzása után leleplezik az új boldogot ábrázoló kegyképet, amely a Szent Péter-bazilika középső loggiáját díszíti, majd latinul felhangzik Boldog II. János Pál himnusza.

Május 1-jén 10 órakor a Szent István-bazilika előtti kivetítőn látható lesz II. János Pál pápa boldoggá avatásának közvetítése Rómából. A közvetítést a helyszínen Udvardy György püspök, általános helynök bevezetője előzi meg, aki az eseményt követően ünnepi hálaadó szentmisét mutat be a bazilikában.

Összehangoltan közvetítik a közszolgálati adók II. János Pál pápa boldoggá avatását

Összehangoltan közvetítik II. János Pál boldoggá avatását a közmédiák, az MTVA (Média szolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap) alá tartozó adók, így az MTV, a Magyar Rádió és a Duna Televízió. Mint azt az erről szóló sajtótájékoztató vendége, Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek megjegyezte: II. János Pálnak már a temetése is rekordot döntő közvetítéssel párosult.

Mint azt a bíboros elmondta: II. János Pál pápa május elseji boldoggá avatásának is egyetemes üzenete van. Ez azt jelenti, hogy kérhetjük a pártfogását, az egyház pedig példaképként állítja elének őt. Erdő Péter szerint a lengyel pápa mindenkinek tudott mondani valamit. Még a halálával is azt üzenté, hogy a végső órákban is gondolhatunk másokra, illetve hogy egy beteg, idős embernek is van méltósága.

Böröcz István, az MTVA vezérigazgatója elmondta: a közszolgálati adók összehangoltan közvetítik a boldoggá avatást. Hozzátette, hogy a vallási műsorok megújítására készülnek, és azt szeretnék, hogy a vallások, köztük a kereszténység által képviselt egyetemes emberi értékek minden műsorban megjelenjenek, ne csak a vallási jellegűekben, ezeket minden műsorban képviselni kell.

Ókovács Szilveszter, a Duna Televízió vezérigazgatója szerint a boldoggá avatás az egyik leglátványosabb szertartás. Mint elmondta, a tévében műsorra tűzik II. János Pál egy darabját, Az aranyművest is, aminek színházi előadását Kecskeméten vették fel. Az esszéisztikus darab a házasságról, férfi-nő kapcsolatról szól.

Barlay Tamás, az MTV vallási műsorok szerkesztőségének vezetője is leszögezte: a vallási értékek egyetemes jellegűek, ezeknek nem csak a vallási műsorokban kell megjelennie. Az MTV kéttucat műsorral készül II. János Pál boldoggá avatására. Magát a szertartást május elsején, vasárnap délelőtt tíztől közvetítik, az adók többsége délig, az m1 viszont a végéig, ami fél egy felé várható. A Szent István-bazilika előtti téren pedig kivetítőn lehet majd nyomon követni a szertartást.

A közmédiá részletes programkínálatát II. János Pál pápa boldoggá avatásáról programajánlónkban tekintheti meg.

SzG/Magyar Kurír

A rádiók, televíziók boldoggá avatással kapcsolatos műsorai:

Május 1., vasárnap

6.00, MR1-Kossuth Rádió – **Vasárnapi újság**

8.00, MR3-Bartók Rádió – **Muzsikáló reggel**

9.00, m1 – **Katolikus krónika**

9.30, m1-m2 – **Egy pápa életrajza** – A lengyel pápa életrajza sok szubjektív meglátással

9.30, Duna Televízió – **II. János Pál pápa - Félelem nélkül**

10.00, m1, m2, Duna Televízió – II. János Pál pápa boldoggá avatása –

Élő közvetítés Rómából

12.00, 17.30, MR1-Kossuth Rádió – **Krónika**

12.35, Duna Televízió – **Élő egyház**

15.05, MR3-Bartók Rádió – **Musica Sacra – Egyházzenei Magazin**

15.50, Duna Televízió – **II. János Pál magyar földön**

16.00, MR1-Kossuth Rádió – **Disputa**

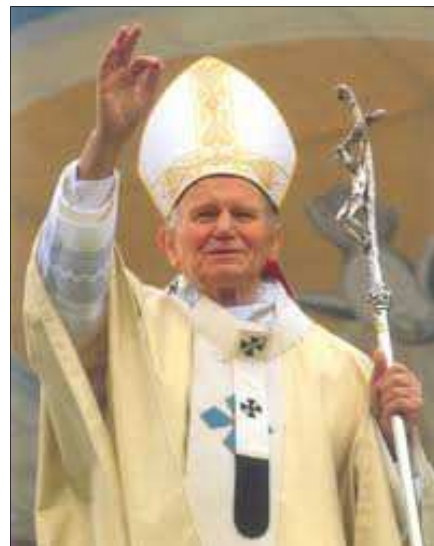
19.00, Duna Televízió – **Kikötő – Extra**

19.30, Duna II. Autonómia – **II. János Pál – Isten elszánt szolgája** – dokumentumfilm, 2/1.

19.45, Duna Televízió – **Heti hírmondó**

20.30, Duna Televízió – **Klubszoba**

21.30, Duna II. Autonómia – **Ennio Morricone: Dal az elrejtett Istenről**

Anyák napja alkalmából Isten áldja az Édesanyákat és a Nagymamákat!

Két kezemet imára kulcsolom,
Szent nevedet imámba foglalom.
Ki féltő szeretettel
gondolsz mindig rám:
Isten áldjon érte drága
ÉDESANYÁM!
(Özv. Bálint Dezsőné, Fő út)

ANYÁKNAPI VASÁRNAP

Odakint ragyog a májusi reggel
Idebent szárnyal a sok ének
A madarak az udvaron röpködve szállnak
Ma ők is az Édesanyákról dalolnak.

Hála hogy itt van ez a szép vasárnap
S hogy elővehettem az ünneplő ruhámat.
Hála hogy kézen foghatom az Édesanyámat
Köszönöm Istenem hogy nekem őt adtad.

Az elmúlt éjszaka olyan jót álmodtam
Hogy Jézussal személyesen barátkoztam.
Barátságunk jeléül megígértem neki
Hogy ezután mindig Őt fogom követni.

Ezen rövid idő alatt annyi mindent tanultam
Hogy miként szeressem a felebarátomat.
Hogy mindig tiszteljem a szüleimet
Hogy legfontosabb legyen életemben a Szeretet.

Szeretlek. Ez a szó egymagában csodálat
Szóljon ez ma az Édesanyáknak és Nagymamáknak.
Aki ezt már csak gondolatban tudja megtenni
Őszinte imádságban mondja meg nekik.

Ma az Anyák szeméből örömkönnny árad,
Tegyél meg mindent, hogy az év többi napján
Se lásd szomorkodni az Édesanyádat.
Imádkozz érte, és ne okozz neki soha fájdalmat.

Nagy Zsigmondné

Az anyák

Csak egy voltak kivétel, az Anyák Szentek és ápolónők: a csodát, a jelenést láttam bennük. A nagy odaadást, az aggodalmakat, a virrasztást, a könnyet, s mind, amit a nő szenved, ha otthon dolgozik, a gondviselést. Hogy testileg mi a férj, feleség s a család viszonya, nem sejtettem-kutattam. Valami, éreztem, előre elrendeli, ki hol álljon, mi legyen, öröme, bánata mennyi, milyen gyermeke, és ezen változtatni nem lehet. A férfi maga küzdi ki szerepét, a nők az eleve elrendelés: ők a béke, a jóság, puhaság a földön, a föltétlen szeretet... Anyám, nyújtsd felém, öreg kezedet...

Szabó Lőrincz

Révész Ágnes: Anyák napi ima

Mindenható Istenem! Köszönöm, hogy olyan édesanyát adtál nekem, aki megtanított engem legelőször is imádkozni. Áldd meg őt, és áldj meg minden édesanyát, akik az anyai méltóságban részesültek, és vállalták mindazokat a fáradságokat, amelyeket értünk tűrni és szenvedni kellett. Óvd meg őket, ahogyan ők óvtak bennünket minden veszélytől, lemondva minden kényelemtől. Add, ó Istenünk, hogy minden édesanya a Te Szíved szerint nevelje gyermekeit! És áldd meg kérünk, a nagymamákat is, akik nekünk szüleinket felnevelték. Végül, boldogságos Szűzanyánk, Hozzád fordulunk, Fogadj minden édesanyát anyai palástod alá, segítsd őket, hogy olyan szeretettel gondozzák gyermekeiket, amint Te gondoztad egyszülött Szent Fiadat. Növeld az édesanyákban is bennünk is a hitet, a reményt és a szeretetet, segíts hogy soha el ne veszítsük ezt. Taníts meg arra, hogy Istenben bízva boldogok legyünk minden veszélyben, s hogy egykor a fényes égi hazában Veled együtt dicsőíthessük a teljes Szentháromságot.

Az Isten elhatározta, hogy megteremti az édesanyát. Már egy

Egy perc bölcsesség...

hete bajlódott vele, amikor megjelent egy angyal és így szólt:

- Ezzel vesztegetted el egy egész hetet?

- Igen. De olvastad-e a megrendelőlapot? Mosható legyen, de ne plasztik anyagból. 180 alkatrészből álljon és mindegyik cserélhető legyen, kávéból és az előző napok maradékából éljen, olyan legyen a csókja, hogy mindent meggyógyítson, és legalább hat pár keze legyen.

Az angyal hallgatta, és hitetlenkedve rázta a fejét:

- Hat pár?

- Nem a kezek megteremtése a nehéz - mondta az Isten -, hanem az a három pár szem, amellyel egy anyának rendelkeznie kell.

- Olyan sok?

A jó Isten bólintott. - Az egyik pár azért kell neki, hogy csukott ajtón keresztül is megláthassa, hogy mi történik amikor beszól: "Mit csináltak?" és azt a választ hallja, hogy "semmit". Egy másik szempárra a fej hátsó részén azért, hogy észre vegye, amit nem kell látnia. A harmadikra pedig azért, hogy mikor gyermeke valami rosszat tett, szeméivel közölhesse: "Mindent tudok és éppen ezért melletted vagyok."

- Uram - szólt az angyal, enyhén megérintve a karját -, ma már eleget dolgoztál, térj nyugovóra, holnap is lesz nap.

- Sajnos nem tehetem - szólt az Úr -, már majdnem befejeztem. Elkészült egy édesanya, aki magától meggyógyul, ha beteg, aki tud hat ember számára ebédet készíteni egy fél kiló darált húsból. Az angyal kíváncsian körbeperepdesi a minta-anyát és sóhajtvá megjegyzi: - Túl gyöngéd.

- De mindennek ellen tud állni. Neked halvány fogalmad sincs mit tud egy édesanya elviselni - szólt az Úr.

- Tud gondolkodni?

- Nemcsak hogy gondolkodni tud, hanem annyira ügyesen használja az értelmét, hogy még a kompromisszumra is képes - állította az Úr.

Akkor az angyal közelebb hajolt a modell-anyához és az egyik ujját végig húzta az arcán.

- Itt van valami ami fölösleges - szólt az angyal.

- Nem fölösleges ott semmi - szólt az Úr -, az egy könnycsepp.

- Hát az meg mire jó?

- Azzal lehet kifejezni az örömet, a bánatot, a csalódást, a fájdalmat, a magányt és a büszkeséget.

- Te egy lángész vagy! - kiáltott fel az angyal.

Finom melankóliával válaszolt az Úr - Megvallom az igazat, a könnyet nem én teremtettem!

Ha a könnyet nem az Isten teremtette, miért erőszakoljuk mi mások szemébe?

Bruno Ferrero

**AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜZENETE,
MELYET JÉZUS NYILATKOZTATOTT KI
A LENGYEL FAUSZTINA NŐVÉRNEK!**

Isteni irgalmasság vasárnapja

Rendkívül nagy evangelizációs jelentőséggel bír, úgy az egyéni lelkiség, mint az egész emberiség életében. „Előkészítet a világot végső visszatérésemre!”. Krisztus valamennyiünket felhív a lelki megújulásra és apostolkodásra. Jézus különösen jutalmazza az Isteni Irgalmasság üzeneteinek terjesztését. „Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom, mint gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk leszek!”

Fausztina nővér Jézus diktálására lejegyezte az Isteni Irgalmassággal kapcsolatban mindazon lehetőségeket, melyek a lélekmentés hatékony eszközei. A Napló nyomán az Egyház az Isteni Irgalmasság öt kultuszát engedélyezte:

1.) AZ IRGALMAS JÉZUS KEPE:

Este, amikor a cellámban voltam, megpillantottam az úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány.... Kis idő múlva azt mondta Jézus: "Fess egy képet annak alapján, amit látsz, ezzel az aláírással: Jézusom, bízom Benned"

„Azt kívánom, hogy a képet húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg. Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!”...

Mint feltámadt Üdvözítőt ábrázolja Őt a kép, aki szenvedése és kereszthalála árán megváltott minket.

Krisztusnak ezen a képen jellemző a két sugár.

„A halvány sugár a vizet jelenti, ami a lelket tisztítja meg, a piros a vért, amely a lélek élete... Boldog, aki ezek árnyékában él." A lelket a keresztség és bűnbánat szentsége tisztítja meg, és legbőségesebben az Oltáriszentség táplálja. A két sugár tehát a szentségeket és a Szentlélek összes kegyelmét jelenti - amelynek bibliai jelképe a víz, valamint az új szövetséget Isten és ember között, amelyet Jézus az Ő vére által kötött... A kép így értelmezett kultuszához az Úr különböző ígéreteket fűzött: örök üdvösséget, a keresztyén tökéletesség útján nagy előrehaladást, a boldog halál kegyelmét és minden más kegyelmet, melyet az emberek bizalommal kérnek. „A kép által sok kegyelmet fogok kiosztani a lelkeknek, ezért hozzáférhetővé kell tenni minden lélek számára."

2.) AZ IRGALMASSÁG ÜNNEPE:

„Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságnak ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet, melyet ecsettel fogsz megfesteni, Húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe."

Az Irgalmasság ünnepének Húsvét utáni első vasárnapra történő helyezése mély teológiai értelemmel bír, amely a megváltás húsvéti titka és az Isteni Irgalmasság titka között fennálló szoros összefüggésre utal. Ezt az összefüggést hangsúlyozza az ünnepet előkészítő Isteni Irgalmassághoz végzett kilenced, amit Nagypénteken kell elkezdeni.

„Aki ezen a napon az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes elengedését nyeri el." „Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít. Egy lélek se féljen közeledni hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is."

**EME NAGY KEGYELMEK ELNYERÉSÉHEZ TELJESÍTENI KELL AZ ISTEN IRGALMA IRÁNTI TISZTELET FELTÉTELEIT, ME-
LYEK:**

- a bizalom Isten jóságában
 - a felebaráti szeretet gyakorlása
 - a megszentelő kegyelem állapotában (szentgyónás után)
- méltó Szentáldozás.

Jézus mondta: „Egyetlen lélek sem nyerhet megigazolást, amíg nem fordul bizalommal irgalmasságomhoz. Ezért kell a húsvét utáni első vasárnapot Irgalmasságomnak szentelni. A papok ezen a napon hirdessék a lelkeknek nagy és végtelen irgalmamat.

3.) AZ ISTENI IRGALMASSÁG RÓZSAFÜZÉRE:

Ebben az imában irgalmat kérünk magunknak és az egész világnak. Ezzel az irgalmasság cselekedetét gyakoroljuk. ... A hívők elnyerhetik Krisztus ígétét, mely főleg haláluk óráját illeti: a megtérés kegyelmét és a békés halált. Nemcsak azok, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, hanem a haldoklók is, akik mellett ezt mások mondják. Jézus mondta: „Ha ezt az imát haldokló mellett mondják, mérséklődik Isten haragja, és mérhetetlen irgalom veszi körül a lelket". Az általános ígétet így hangzik: „Úgy tetszik nekem, hogy ez által az ima által mindent megadjak, amire engem kértek, ... ha ez megegyezik akaratommal." Mindaz, ami nem egyezik Isten akaratával, nem jó az embernek sem, főleg örök boldogságára vonatkozóan.

Más helyen ezt mondta Jézus: „E rózsafüzér imádkozásával közelebb hozod hozzám az emberiséget."

„Azokat a lelkeket, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, már életükben körülöleli irgalmam, különösen pedig haláluk óráján."

Bevezetés: **Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy.**

Nagy szemekre: „**Örök Atya! Felajánljuk Neked a Te mindenek felett szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak akit mi is oly nagyon szeretünk, testét és véré, lelkét és istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.**"

Kis szemekre: „**Jézus fájdalmas szenvedéséért irgalmaz nekünk és az egész világnak!**"

Befejezésre (háromszor): „**Szent Isten, Szent, Erős Isten, Szent, Halhatatlan Isten, irgalmaz nekünk és az egész világnak!**"

4.) AZ IRGALMASSÁG ÓRÁJA:

„Valahányszor hallod, hogy hármát üt az óra, merülj el teljesen irgalmasságomban, dicsőítsd és magasztald; hívd le az egész világra hatalmát, főleg a szegény bűnösökre, mert az irgalom ebben az órában nyílt meg teljesen a lelkek számára."

Az úr Jézus elég pontosan megadta azt az imamódot is, ami Isten Irgalmasságának kultuszában ennek a formának legjobban megfelel: „Igyekezz ebben az órában elvégezni a kereszttutát! mondta Fausztinának - Ha ez nem lehetséges, kis időre térj be a kápolnába, tiszteld irgalmommal teli Szívemet a Legméltóságosabb Oltáriszentségben. Ha ez sem lehetséges, akkor merülj el imádságban - ha röviden is - ott, ahol éppen vagy."

Három feltétel szükséges az ebben az órában mondott ima meghallgatásához:

- Az imát Jézushoz intézzük.
- Délután háromkor történjék.
- Jézus kínszenvedéseinek értékére hivatkozzon. „Ebben az órában - mondta Jézus - kéréseddel mindent elnyersz magad és mások számára. Ebben az órában lépett a kegyelem a világra: az irgalom legyőzte az igazságosságot". (Jak 2,13)

5.) AZ IRGALMASSÁG TISZTELETÉNEK TERJESZTÉSE:

Jézus: „Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom, mint gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk leszek."

Az Isten Irgalmassága iránti kultusz lényege: az Isten iránti keresztyén bizalom és a felebarát tettekben megnyilvánuló szeretete.

- Húsvét utáni első vasárnap

JÉZUS SZAVAI FAUSZTINA NŐVÉRHEZ:

"Azt akarom, hogy a bűnösök félelem nélkül jöjjenek Hozzám. A legnagyobb bűnösöknek különös joguk van Irgalmasságomra. Ha bűneik még oly elvetendőek volnának is, megörvendeztetnek akkor, ha Irgalmasságomnál keresnek menedéket. Elhalmozom őket szeretetemmel várakozásukon felül. Nem tudom megbüntetni azt, aki Irgalmasságomban bízik!"

"Én bőkezűbb vagyok a bűnösökhöz, mint az igazakhoz, hiszen miattuk jöttem le a Földre. Miattuk ontottam Véremet, azért ne féljenek Hozzám jönni!"

"Kívánom, hogy a papok hirdessék a bűnös lelkeknek nagy Irgalmasságomat. Én vagyok a Szeretet és irgalom. Még a legnagyobb bűnöst sem tudom megbüntetni, ha szájalomért kiált Hozzám, hanem megbocsátok neki végtelen Irgalmamban."

"Mondd meg a papoknak, akik Irgalmasságom apostolai akarnak lenni: amikor kimeríthetetlen Irgalmasságomat hirdetik, szavaiknak oly erőt és kenetet adok, hogy tőlük a legkonokabb bűnös szíve is meglágyul."

"Ha egy bűnös Irgalmasságomhoz fordul, megdicsőít Engem és tiszteli szenvedésemet. Halála óráján megvédem őt ...

Ha egy lélek Irgalmasságomat magasztalja, megremeg tőle a sátán és a pokol mélységébe menekül."

„Leányom, ne hagyj fel küldetéseddel!

Vigasztald Szívemet, mely a bűnösök iránti Irgalmamban felemésztdik!"

Amen

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜZENETE:

Jézus szándéka vigasztaló. A világ teljes megújulását akarja elérni. „Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, hanem irgalmas Szívemre szorítani ... a büntetést csak akkor alkalmazom, ha ők maguk kényszerítenek erre. Nem szívesen nyúlok az igazságszolgáltatás kardjához. Az igazság napja előtt az irgalmasság napját küldöm". Az Irgalmasság üzenete utolsó esély! „A papok úgy fogják a bűnösöknek nyújtani, mint az utolsó mentőövet."

„Ne féljen a gyenge, a bűnös lélek közeledni hozzám, még ha több vétke is lenne, mint amennyi homok van a földön, minden elmerül irgalmam mélységében."

„Ha a lélek már oszló hullá lenne, s emberi értelemben képtelen az újjáéledésre, s már minden el volna veszve, nem így az Istennél! Az irgalmasság csodája teljesen életre kelti a lelket."

„Nem tudom megbüntetni, még ha a legnagyobb bűnös is lenne, azt, aki irgalmamra hivatkozik, hanem felmentem őt mérhetetlen és kifürkészhetetlen irgalmamban. Mielőtt eljövök mint igazságos bírót, előbb szélesre kitérom irgalmam kapuját."

JÉZUSOM, BÍZOM BENNED!

Fausztina nővér élete és küldetése.

Helena Kowalska 1905. augusztus 25-én született a lengyelországi Glogowiec faluban tízgyermekes vallásos parasztcsalád harmadik gyermekeként. Gyermekkorától kezdve mély vallásos lelkület, az ima szeretete, a szorgalom, az engedmesség és az emberi nyomor iránti érzékenység jellemezte. Az iskolát csak két és fél évig látogathatta: tizenhat éves, mikor szolgáló lesz, hogy szülein segítsen.

A hivatás hangja már hét éves korában megszólal lelkében, de szülei nem akarják, hogy kolostorba lépjen. Ebben a helyzetben Helén megpróbálta elnyomni magában az Isten hívó szavát. Az egyik látomásában megjelenő szenvedő Krisztus szemrehányó szavai azonban arra kényszerítették, hogy helyet keressen magának egy kolostorban. Több kolostor kapuján is bekopogott, de sehová sem vették fel. 1925. augusztus 1-én lépte át az Irgalmasság Anyjáról nevezett kongregáció küszöbét Varsóban a Zytia utcában...

A rendben Faustyna Maria nővér nevet kapta. Újoncidejét Krakóban töltötte, és itt tette le örök fogadalmát - a tisztaságra, a szegénységre és az engedmességre.

Kívülről semmi sem árulta el rendkívül gazdag misztikus életét. Buzgón teljesítette kötelességeit, hűségesen követte rendje szabályait, áhítatos, hallgatólag volt, de derűs, tele jóindulattal és önzetlen felebaráti szeretettel.

Egész életében következetesen törekedett együttműködni Jézussal a lelkek megmentése ügyében...

Fausztina nővér felajánlotta életét a bűnösökért, a lelkek megmentéséért, emiatt is különböző szenvedések érték.

Élete utolsó éveiben megerősödtek belső szenvedései, az ún. „lélek passzív éjszakája", valamint testi fájdalmai: előrehaladott állapotba került tuberkulózisa, mely megtámadta tüdejét és az emésztőrendszerét.

Fizikailag egészen felemésztdöve, de lelkileg teljesen éretten, Istennel való misztikus egyesültségben, a szentség hírében halt meg 1938. október 5-én, alig harminchárom évesen.

A Szentatya 1993. április 18-án boldoggá-, 2000. április 30-án pedig szentté avatta Fausztina nővért, s kihirdette az Isteni Irgalmasság ünnepét az egész világra!

Erre az egyszerű, képzetlen, de bátor és Istent határtalanul szerető szerzetesnőre az úr Jézus olyan missziót bízott, ami az egész világnak szól: az Irgalmasság üzenetét.

„Ma téged küldelek az egész emberiséghez irgalmasságom üzenetével - mondta Jézus. Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani".

„Te vagy irgalmasságom titkárnoje, erre a tisztségre jelöltek ki a jelen és az eljövendő életben, ... hogy közöld a lelkekkel nagy irgalmamat, melyet irántuk érzek, és bátorítsd őket: bízzanak irgalmam mélységében".

„Előkészítetted a világot végső eljövetelemre".

- Dicsértessék a Jézus Krisztus!
 - Mindörökké, ámen, kedves Péter!
 - Köszönjük, Imre, hogy elvállaltad az interjút!
 - Meglepett ez engem is. Hozzászóltam, hogy állandó „háttér-segítő” vagyok, így örömmel vállalom ezt is, hogy a kedves testvérek ez oldaláról is megismerhessenek.
 - Hogyan kerültél kapcsolatba az egyházi zenével?
 - Tudod, annakidején, még ötödik-hatodikos általános iskolás koromban Vitéz Feri bácsihoz tangóharmonika órákra jártunk magánórákra, aki falunk szaxofonos lakodalmi muzsikusa volt. Talán 2 éven át tanultam nála a zene alapjait, nótákat, csárdásokat tanultunk - egyaránt. Aztán hetedikos koromban, amikor misék végén az akkori kántor, Végh Imre, - aki ma már 71 éves és Pannonhalmán bencés szerzetes - kimenőre mindig megzengette az orgonát, akkor észrevettem, hogy milyen szépen szól az orgona. De inkább akkor olyan lassú zene szólt általában. Az akkorok, amiket fogott, és amiket kontraként „mellébiggyesztett”, nem tudom miért, de ez megfogott. Aztán jelentkeztem nála az egyik mise végén, hogy nekem nagyon tetszik az orgona, szeretnék orgonán tanulni, és hogyan kezdjek neki? Hát így kezdődött nekem vele a barátságom. Megmutatta nekem, amit tudott, mit hogyan tanuljak, mit gyakoroljak. Ő aztán - látva mily szorgalmasan gyakorolgotok az orgonán - bemutatott engem Bereczky Béla atyának az orgonánál fűnt a kóruson, aki akkor, mint kispapnövendék, de már diákkónus hazajött egri szemináriumból. Így kezdődött Béla Atyával barátságom, akit rögtön megkedveltem a tanult, kedves, finom stílusa miatt. Ő aztán elmondta, mit kell nagyon tudni, hogy a basszuskulcsot is ugyanis kapásból illő (megtanulni) olvasni, mint a violinkulcsot. Aztán még sok mindent, például hogyan kell pedálozni. Meg is mutatott sok mindent. És mesélt nekem szépeket az egri katedrális zenei életéről is. De Béla Atya is rendszeresen gyakorolt az orgonánkon itt, mikor szemináriumi szünet volt, és itthon volt Némediben. Bach korálokat gyakorolt többnyire. De mikor eljátszotta nekem J. S. Bach d-moll toccatáját, akkor már teljesen megszádított az orgona. Annyira megszerettette velem e közismert zenedarab lévén. Persze, amikor megláttam a kottáját, először meg is ijedtem tőle. Úgy-hogy kezdetként én is a „Szent vagy Uram” énektár katolikus népénekeken kezdtem, mégpedig a „Hol szent Péter” himnusszal. Béla Atya félevenként jöhetett haza. Ezért konzultáció formában meghallgatta, hol tartok, hogyan játszom, és már adta is a továbbiakra a tanácsokat. Mikor pappá felszentelték és Nézsára került, akkor megszakadt a kapcsolatom ilyen téren vele. Egyszer elmentem nyáron zárandoklatra, Márianosztrára, s mikor ott ministráltam és segítettem Árva Vince Pálós posztulátor atyának, ő segített továbbiakban a budapesti kántorképzőre. Nem volt egyszerű, mert kellett hozzá minimum 2 év zongoraiskola. Ő rendezte a kapcsolatfelvételt. Pesten a Szondi utcai Szent Család templom kántornőjénél, Nagy Magdolnánál kellett jelentkezni. Ő készítette fel. Két éven át jártam hozzá magán zongoraórákra. Igen megértő, de szigorú is volt. Persze utána ott maradtam az esti misén, amelyiken orgonált a 3 manuális Rieger orgonán. Egyszer, emlékszem, adott a mise előtt egy orgona-koncertet, mely fél óras lehetett. Általá-

ban Bachot játszott, mind orgonán és zongorán. Az első három darabnál megkövetelte nálam a szigorú ujjrendet, hogy az ujjaim ráálljanak és megérezzék későbbiekben a helyes játék közbeni manőverezést. Egy alkalommal ott hallhattam fűnt a kóruson, és személyesen láthattam egy orgona koncertjét az akkor már idősnek számító Kistétényi Me-linda orgonaművésznőnek is. Egyszer az ottani kórusnak emlékszem éppen Szokolay Sándor professzor tanította be az Éneklő Egyházból a Christus Vincit-et, amit a némedi kórusunk is tanult Vácon az 50 éves váci Cecília-kórus jubileumon. Aztán két év múlva Némedin Kósa László esperes plébános ajánlásával felvételiztem a kántorképzőre és azt el is végeztem. Az első és második évben szintén Nagy Magdolna tanított nekem és osztálytársaimnak harmóniumot és zongorát, majd a harmadik és negyedik évben Gergely Ferenc kántor és orgonaművész tanított, aki akkor a Ferenciek terén szolgált orgonistaként. Zeneelmélet-összhangzattant Lisznyai Szabó Mária, gregoriánt Kóczias György kántor, hittant-dogmatikát Dr. Török József és Dr. Bolberitz Pál professzorok tanították. Liturgiát Török József professzor tanította. Zeneelméletet-vezénylést Tardy László karnagy, népéneket a pannonhalmi bencés Jáky Sándor Teodóz atya paptanártanította. Dr. Bucsi László atya a ferenciek templomá-

ból volt az igazgatója a kántorképzőnek. Az iskola a hittudományi egyetem épületében volt, minden nyáron hétfőtől-szombatig délelőtt elmélet tanultunk, délután pedig gyakorlati órák voltak orgonán és zongorán. Hetente kétszer fél óra tanár jelenlétében. Minden második napon szentmisével kezdtük a napot reggel az iskola mellett lévő egyetemi templomban, ahol 4 manuális igazi barokk orgona van. A szentmiséken az Éneklő Egyház, a Szent vagy Uram énektárakból, valamint motettákat, gregoriánt és zsolttárolkat is énekelünk. Mindig mind a 4 évfolyam jelen volt, és a padokban szektorok szerint soprán, alt, tenor, basszus szólamonként ültünk. Minden szentmise így zömével ifjúsági, szép hangokkal telt, szóval felemelő volt. Az évfolyamunk záró szentmiséjét Dr. Lékai László bíboros Úr celebrálta, s misézett nekünk. Egyik misén megtisztelt bennünket jelenlétével Bárdos Lajos egyházzenész professzor is, aki akkor már nagyon öreg volt. Első évfolyamos voltam, mikor a negyedikesek páran játszottak

gordonkán, fuvolán, hegedűn, stb., és így készülhettünk fel a Liszt Ferenc emlékmisére. Rádió is felvette. Ez zenekari, orgonás, vegyeskari mise volt. Emlékezetesen szép maradt számomra. Akkor még Dauer János Atya is vezényelt nekünk, ki akkoriban az egyetemi kórus karnagya volt. Egyik évfolyamban ő is tanított nekünk hittant. Aztán későbbiekben nem volt ilyen magas szintű zenekari mise, mert nem voltak közöttünk más hangszereken is játszó. Nagyon szép volt ez a diák időszak, élveztem ezt az egyházi iskolát, ezt az intenzív nyári kurzust. Az akkori állami-általános-szocialista stílusú és az egyházi iskolák közötti ég és föld különbséget rögtön megéreztem, és értékeltem. A lelmem szinte életre kelt itt, ebben az iskolában, az egyetem falain belül. És ezzel szinte mindent elmondtam...

- Imre, honnan az orgonák szeretete?
 - Akkoriban, kezdőként, mivel itthon harmóniumom volt, ezen gyakoroltam. Nagy örömet adott nekem, hogy ha énekeltem és kísértem magam. Az orgona, vagy a harmónium megszépítette az adott hangomat, és vezetett is, mint az akkor még kezdő és labilis énekest. Lelkileg is feldobott ez engem. Később, diák-koromban eljárógtam a Zeneakadémiára is orgona koncertekre, és templomi-orgonakoncertekre is, ahová például az akkor éppen végzős zeneakadémista Kiss Ernő rajz-földrajz tanárom fia, Kiss Ádám is elhívott. Diplomakoncertjére a mai nap is emlékszem. Ő is Gergely Ferenc növendék volt.
 - Miért éppen az orgona vált kedvenc hangszereddé?
 - Arra emlékszem, hogy hét éves lehettem talán, s megálltam a televíziónk előtt. Nem emlékszem, mi volt az, de sok hangszert és játékost láttam, valószínűleg nagyzenekar szólt. Ottragadtam a tévé előtt egy kis időre. A zene megfogott, és nem hittem a fülemnek, hogy ilyen is létezik? Látván ezt szüleim, legközelebb már játék-hegedűvel leptek meg. Több se kellett nekem, s mikor legközelebb megint ilyen ment a tévében, figyeltem, hogy kell tartani, fogni. Nosza, elő a vonót, és megpróbáltam utánozni. Persze nyikorgás, nyekergés lett a kezemben, s szüleim jó nevetése kísérte játékomat. Ami nekem nagy élmény volt. A következő dolgot máig sem értem: mikor már a harmadik játékhegedű ment tönkre a kezemben, s már udvarunkon is gyakoroltam, szóval cincogtam vele, Istenigazából össze-vissza. És...egyszer, mintha egy futamördőreket sikerült volna improvizálnom, rögtönözöm. Megállt a lélegzetem a döbbenettől. Aztán 35 éves koromban, mikor dabasi zeneiskola kötelékében kíséreltem zongoratanár is voltam, akkor az egyik tanárkollegámat kértem fel, adjon nekem egy pár hegedű órát. Mikor gyakoroltam, egyáltalán nem értettem, hogy nem megy, és hogy akkor 7 éves koromban minden sokkal ösztönösebben sokkal könnyebbnek tűnt...
 Több se kellett: karácsonyra már 12 basszusos kicsi, 2 és fél oktávós tangóharmonikát kaptam és ezen gyakoroltam ötödik elemista koromig. Ekkor kaptam, ugyancsak karácsonyra a 80 basszusos nagy tangóharmonikát. Így már ezzel járhattam a magánórákra.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a tangóharmonika basszus billentyűzet rendje egyezik a klasszikus zene összhangzattanának törvénytáblázatával. Tehát úgy, mint a kémiában a Mengyelejev vegyjeltáblázat. Tehát basszusban fölfelé lépve a zenei skála 5. kvintfok, és lefelé lépve pedig mindig kvart-4.fok következik. És ez későbbiekben orgonához, zongorához, zeneszerzéshez nagy előny és gyakorlat. És végül, hogy ha templomban vagyunk, ott az orgona a királyi hangszer, mely hangterjedelmében és hangerejében de még hangszíneiben is fölülmúlhat egy nagy zenekart, ha jól és szépen, igényesen van megépítve. Ezért mindig hálás vagyok a jó Istennek, hogy az orgonához vezetett el engem, és nem a hegedűhöz, vagy a tubához, vagy bármely más hangszerhez. Anyukám annakidején, mikor újra vissza akartam menni kicsit a hegedűhöz, szót is: "- Imre, egy hangszeren játssz, ne több félen, de azon nagyon, de nagyon jól játssz!"

De talán a mostani Benedek Páánk megfogalmazása az orgonáról a legtalálhatóbb. Idézem: **"Az orgonát mindig és jogosan tartják a hangszer királyának, mivel létrehozza a hangokat és hangzik és nyújt rezonanciát, visszhangot oly módon, hogy teljessége az emberi érzelmeknek."**

- Ki a kedvenc zeneszerző és miért?

- Főképpen talán Bach, a lipcsei Tamás templom orgonistája és karnagya.

De kedvelem Widort, Boelmann, Wely-t, Griny-t, Dubois-t, Gigout-ot, Titelouze-t, Karg-Elert-et, Boely-t, Langlaist-et, Dupré-t, Vierne-t, Messiaen-t. /A felsorolás nem a teljesség igénye szerinti./

Miképpen Bach nevének jelentése patak, amiként víznek a forrása a patakból indul, úgy zenének a forrásai is sokaknak, így nekem is Bachnál indul. De volt, aki azt mondta: tengernek kellett volna őt hívni, mert oly hatalmas a zenei öröksége, mit reánk hagyott. Igaz, hogy Bachot fiai megrótták, hogy túl tudományosan komponálja zenéit. És fiai már a könnyedebb, akkori divat után menve komponáltak, tehát szakítottak az apjuk által vallott, és tanított hagyományoktól.

De végeredményben minden "nagy" zeneszerző Bachtól indul. Például valamelyik úgy ajánlja tanítványainak Bachot: "Wohltemperierte Klavier (zongora album) legyen a mindennapi kenyered.." Vagyis mindennap játsszad a zongora vagy orgona műveit, hogy ujjaid jó zenei kondícióban (fűrgességben) megmaradjanak.

Végeredményben Bach zenéje az utókor zenetudásainak is tart némi meglepetéseket. Gondolva a zeneműveinek tudományos elemzéseire. Bach zenéje nemcsak a legharmonikusabb, legkontrasztosabb, legbonyolultabb zenei összhangzatoknak zenei kifejeződése egyben, de a legérthetőbb és legmutatóssabb zenei dallamvilágokból építkezik, igyekezőn a hallgatóság kedvét megnyerni és nevelni zenei igényességét.

Aztán azóta rájöttek zenéjének jótékony hatására, amit kifejti az ember lelkivilágára és egészségére. Tanárain példája alapján. Én Bachon keresztül találtam meg a kulcsot a zenéhez, és a többi zeneszerzőhöz. Mert Bach egy jó alapozás a későbbi kortárs zene-

szerek műveire, amikhez már sajnos szoktatni és nevelni kell fülünk zenei hallását a zene megértésére...

- Imre, mesélj életutadról, mikor születtél, hol tanultál, mit tanultál, hol és mit dolgoztál?

- Hát nem olyan régen, 1966-ban, december 7-én születtem, Budapesten.

Az általános iskolát Alsónémediben, (1975-1982) majd ez után cukrász iparít, Budapesten, a Huba utcában, a Rózsa Ferenc Vendéglátó (ma már) Szakközépiskolában végeztem 1985-ben. Felszabadult cukrásként Újpalotán dolgoztam 1985-87-ig. Közben 1984-87 között elvégeztem a kántorképzőt. Már 1987-1990-ig főállású kántor voltam Kőbánya-Kispesten a Lengyel-Magyar Katolikus Lelkészségen, a Kőér utcában. (Lengyel-Kurátusi hivatal) Ami azt jelentette, hogy csütörtök és szombat este egy-egy orgonás mise, vasárnap reggel 9 órakor magyarul 10 órakor lengyelül mondvá és énekelve, és este 6-kor egy magyar orgonás misén kellett szolgálnom. Plébánosaim ekkor: első évben Dr. Parádi Gyula, második évben Siményi Ferenc, a harmadik évben Jozefovicz Maciej atya, a negyedik évben pedig Jozef Wojna Atya. 1990-ben állami rendeletre munkakönyv megszüntetéskor otthagytam. 1993-1996-ig a Sugár Rezső Zeneiskolában (Dabas) főállású kiegészítő zongoratanár (oktató) voltam Némediben. 1987-2000-ig Édesanyám mezőgazdasági vállalkozásában, segítségével vállalkozó-őstermelő voltam. Aztán 2000-2006-ig leépült, beteg édesanyám mellett betegápoló. 2006-tól a Jahn Ferenc Délpesti Kórház alkalmazottja vagyok.

Az Alsónémedi egyházközségben kiegészítő kántori funkcionalitással helyettesíttem alkalmanként Végh Imrét, ... Marika kántornót (Ajkaiak), Tamasi Ferencet. És 2000-tól Benkó Péter karnagy urat. És ez időtől fogva a megalakult, és újjáalakult némedi férfien ő i v a g y i s vegyeskórusnak azaz az Alsónémedi Magyarok Nagyszónya Kórusnak állandó orgona kísérője vagyok.

- Mit jelent neked az Alsónémedi Magyarok Nagyszónya Kórus állandó orgona kísérőjének lenni?

- Sokáig elmélkedtem rajta, hogy találjak rá átfogó és kielégítő választ. Nemcsak megtisztelő számomra, hogy kísérhetem a kórust, hanem több is annál. Hiszen én is némedi vagyok, ide tartozom. Bármerre vitt a sors, és az orgona, mindig jó volt ide hazajönni. Hogy ma ide tartozhatom, és főállásomon kívül nem kell e szép hivatásért, jó orgonák, szép templom, és összetartó jó hívőközösség miatt messzire utazgatnom. Mert itt van minden helyben. Ha hívnek bennünket szép helyekre vendégszerelni, az külön öröm és élmény, de azon a szinten is, hogy megmutathatjuk a

nagyvilágnak: így is lehet, így is szép, földi vándorként énekelve, dicsőítve és áldva az Urat, s neki élhetünk és szolgálhatunk...

Aztán mily felemelő, amikor feláll a kórus szólamonként, és hozzá a zenekar is! És falunk kántora, Benkó Péter előlél vezényelni, mint kórusvezető vagy karnagy, és én, mint kántorkíséző előlépek, mint kísérő orgonista - az előadási darab kívánalma szerint. Mert ugye drága testvérek egyszerű falusi kántorok nem szoktak kórust kíséni. Hiszen egyszerre két dolgot csinálni egy nehéz kórusmúnél: vezényelni és kíséni egyszerre egy személynek szinte lehetetlen. (Szerencsémre) Tehát nem akármit művelünk, mi mindnyájan, amatőr énekesként...

- A némedi orgona és templom számodra mit jelentenek?

- Nekünk van egy szép, műemlék templomunk - Isten-házunk, ami egy ékszeres doboz belülről. Kívülről nem árulja el nekünk, hogy belseje mily szép és mily jó, milyen méltó helye, háza Istenünknek, aki ebben a felszentelt házban itt van velünk. Sokszor fel sem fogjuk, kik állandóan - vasárnapról vasárnapra - látogatjuk, vagy fel sem fogják mások, hogy mi van nekünk itt, ahol lelkünk megpihenhet, felüdülhet egy pillanatra, s erőt meríthet belőle a mindennapi hétköznapi rohanó világ állandó munkás "mókuskerekéhez". Azokra gondolkodok, akiket ritkán látni a templomban, mert nagyon elfoglaltak. Óh, földi vándor ne foszd meg magadat ettől a szépségtől! Az nem lehet igaz, hogy legalább havonta egy alkalommal ne ülj be ide, és ne elmélkedjél a világ dolgairól, ebben a templomban, belső szépségén elmerengve! Mert igaz, hogy minden jó, ha vége jó, ha hajtasz is állandóan robotolva családnak, hogy meglegyen mindene. De, hidd el, akkor jó a vége, ha végén a lelked is megáll itt ünnepeelve feltöltődni, hacsak egy pillanatra is. Hidd el! Megéri, mert az út végén úgyis Jézus fog várni. Tehát azt nem mondhatod, hogy egész évben Isten házáat nem látogathatod meg! Sose mondd, hogy majd

Uram! Inkább bármikor, ha arra jársz, már az is nagy ajándék Jézusunknak, ha meglátogatod Őt! Bizony Ő ott lakozik állandóan a kenyér szent színében, abban az aranyos aranyozott drága szekrényben.... Ő koldul ma téled. Jöjj, földi vándor, megkönnyítem életterhedet, oltom lelki szomjodat, megédesítem szíved!

Ha csak egy öt percre is, de jöjj! Ő azért Isten, mert semmi sem lehetetlen előtte...

A templomunk Isten földi háza, a megfáradt vándort vendéggé várja....

Az orgona, mikor felújított, méltó szintre emeltetett a templom belső megújulásához. Reméljük, továbbiakban is méltó szinten fogja szolgálni a hívek énekét, a Nagyszónya vegyeskórus harmóniáját. Persze ehhez is továbbra is ápolni, védeni kell műszaki állapotában. Mint anya gyermekét: állandó gondoskodással. Köszönöm testvéreimnek, némedieknek, hogy olvastátok soraim.. Imáitokba ajánlom magamat: Imre

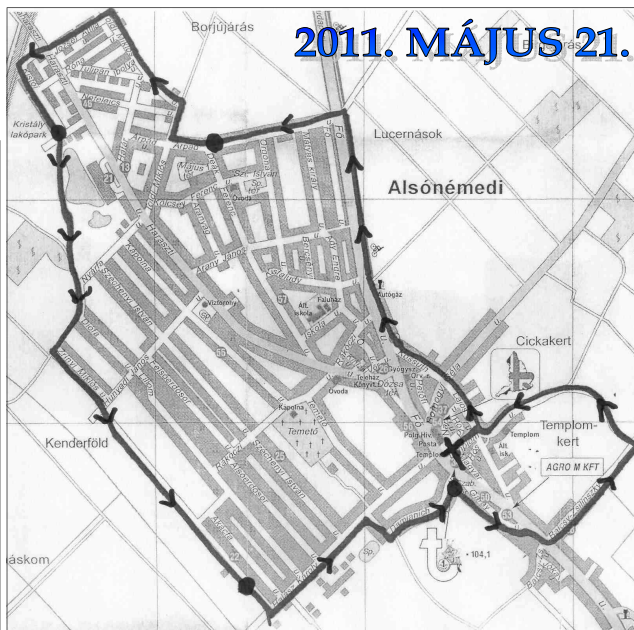
A riport Alsónémedin készült, az Úr 2011. évében, április 29-én. (Benkó Péter)

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR KÖZSÉGÜNKÉRT - ALSÓNÉMEDI KÖRÜL

Bizonyára sokak számára ismeretes, hogy 2007 óta minden májusban megrendezésre kerül az Élő Rózsafüzér záróközlát Budapest körül (Szentkereszt újságunkban is olvashatták róla). A múlt esztendőben ez már megvalósult a falunk, Alsónémedi körül is. Az időpontot tekintve ismét május hónapra esik, hiszen ez Szűz Mária hónapja. Annak, aki nem tudja, hogy miről szól ez a rendezvény pár szóval szeretnénk bemutatni. A gyülekező reggel 9 órakor lesz a Községi házban Ez persze nem csak egy sima séta a faluban, a falu körül, hanem közben rózsafüzért imádkozunk, énekelünk, elmélkedünk. Az útvonalon több pihenő is lesz, ahol lehetőség van egy kis felrészülésre, megpihenésre. Az öregek, betegek, gyerekek megtehetik, hogy csak egy szakaszt járnak be velünk és így csatlakoznak a rendezvényhez. Persze tekintettel arra, hogy nem nagy a mi falunk (körbekerülve kb.10 km) szeretnénk, ha minél többen végigjárnának velünk. A napot terveink szerint egy 4 órakor kezdődő szentmise zárja. A napi imáinkat és a záró szentmisét természetesen kis falunkért, annak minden lakójáért, a falu egységének összekovácsolásáért, a falu jövőjéért, testi-lelki megtisztulásáért, a jövő nemzedékéért ajánljuk fel.

Mindenkit nagy szeretettel hívunk!

Nem hívőket, református testvéreinket is örömmel fogadjuk sorainkban.

Útvonal:

Templom - Templom utca – Kossuth Lajos utca – Fő út – Árpád u. – Toldi Miklós u. – József A. u. – Haraszi út – Nyárfa u. – Zrínyi Miklós u. – Halász Károly u. – Temető u. – Kápolna

A pihenő helyeken frissítőről (enni, innivaló) és ülő alkalmatosságról gondoskodunk!

Pihenő- és csatlakozási helyek a továbbindulás időpontjával:

9.00 Gyülekező a templomban, Kezdő ima

10.30 Árpád u.-Deák F. sarok

12.00 Kistói u., a tó bejáratánál

13.30 Akácfa u. mögött: Szlovicsák műhelynél

15.00 Kápolna

Jézus Szíve Családja

A Jézus Szíve Családja az elkövetkező imaóráját Május 1-én az esti szentmise után tartja.

Ezen a szent együttlétén imádkozunk égi Édesanyánkhöz. Kérjük őt, hogy segítsen odaadón, hűségben és áldozatos szeretetben szolgálni családunkat, közösségünket, testvéreinket, hogy kitartó tanúságtevői lehessünk Jézus irgalmas, szerető, szent Szívének. Ma az Isteni irgalmasság ünnepén Jézus Szent Szívének oltalmába ajánljuk azokat a testvéreinket is, akik még nem ismerték meg az Atya akaratát. Kérjük Őt, fogadja őket irgalmas szívének szeretetébe. Tanítson meg minden gyermekét Isteni szíve szeretetének megtapasztalására. Adja meg a kegyelmet, hogy minden ember megérezze Isten jelenlétét az életébe és megtérjen addig, amíg van rá lehető-

sége, hogy ne vesszen el egyetlen lélek sem a kárhozatba. Jézus mondta Fausztina nővérnek: „Szent Szívem szeretete ellenségim minden erőlködése ellenére is győzni fog.” Mi hiszünk ebben a győzelemben. Már látjuk jeleit. A világ minden részére eljutott az evangélium és több ezreket tett Krisztus követőké a szentlélek mindenkit átható erejével.

Jézusom bízom benned!

Uram, tégy engem méltóvá arra, hogy én is a te példadát követve méltóvá váljak az Atya szeretetére!

Segíts, hogy részt vehessek Isten munkájában! Szükségem van a te állandó jelenlétre az életemben.

Kérlek, maradj a szívemben örökre, hogy mindig örülni tudjon a lelmem Isten jelenlétében!

Szlovicsák Balázsné

Húsvéti előkészület volt április 16-án a közösségi házban. A gyerekek húsvéti dekorációkat készítettek, tojást festettek.

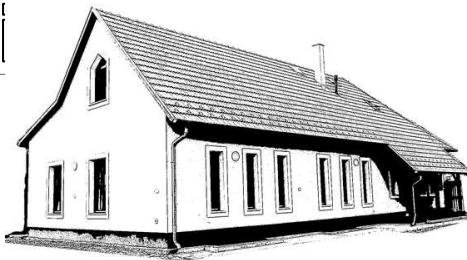
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Dél-Dunás (Dél-Dunamenti Ifjúsági Régiós) találkozó

Áprilisban, Ócsán megtartottuk a mindenki által várt találkozónkat. Mi némediek, nagyon szerettünk volna menni, de a rossz idő miatt kocsival mentünk, így mi lettünk az első vendégek. Először regisztráció, majd bemutatkozás volt. Szentségimádás után Anikó néni és Tibi bácsi beszéltek nekünk az apaságról és anyaságról. Tanúságot tettek arról, hogy ők hogyan élik meg a biológiai, a pszichológiai és lelki apaságot, anyaságot. Utána kiscsoportokat alkottunk és ott beszélgettünk meg a hallottakról. Minket az a megdöbbentetés ért, hogy a Dinnyés Patrikkal együtt vezethettünk a 13-14 éves csoportját. Ebédre nagyon finom pörköltet kaptunk, amit az ócsai Pince egyesület ajánlott fel. Ebéd után játék következett, majd gyónási lehetőség volt (amivel éltünk is) utána pedig a nap megkoronázása ként: szentmise. A szentmisével még nem ért véget a nap, mert aki szeretett volna ott maradni még azoknak még azoknak film vetítés volt. Isten által új barátokra tettünk szert. A lelki dolgokat amiket átéltünk a szívünkben hordozzuk, erről nem beszélünk.

Az ócsai plébános, Tibor atya mindenkit vissza vár pünkösd hétfőre egy vidám napra, aki most nem volt az is eljőhet. Bánat költözik a szívünkbe, ha eszünkbe jut, hogy már csak a nyári táborban találkozunk, oda gyertek minél többen, jelentkezési lapot nálunk is kaphattok vagy a Magdi néninél. Addig is hajrá Dél-Duna, tegyük mindent Isten nagyobb dicsőségére.

Dura Veronika és Hornyák Réka

Májusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Ápr. 25 – Máj.3	Máj. 4 – 12	Máj. 13 – 21	Máj. 22 – 30
Geigerné Moldvai Mariann Mészáros Jánosné Id. Györfvári Ferencné Lovas Zoltánné	Id. Györgyövcics Miklósné Morvai Margit Bársony Mónika Sokorai Józsefné Surányi Antalné	Szlovicsák Balázné Györfvári Imréné Ifj. Györgyövcics Miklósné Özv. Kiss Ferencné	Bársony Istvánné Kovács Jánosné Ifj. Kiss Lászlóné Gábor Marina

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2011 május

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 19 óra Jézus Szíve család imája
2	3	4	5 9.30 óra Baba-Mama klub	6 17 óra Ifi-hittan	7 17 óra Bérmálási előkészítő 18 óra Cursillo	8
9	10	11	12	13 17 óra Ifi-hittan	14 17 óra Bérmálási előkészület	15
16	17	18	19 9.30 óra Baba-Mama klub	20 17 óra Ifi-hittan	21 9-16 óra Élő Rózsafüzér Alsónémediért 17 óra Bérmálási előkészület	22
23	24	25 18 óra Cursillo kiscsoport	26	27 17 óra Ifi-hittan	28 17 óra Bérmálási előkészítő	29
30	31					

A szeretet összeköt

2011. június 24-25-én Szolnokon lesz a VII. Váci Egyházmegyei Találkozó. A találkozó mottója: "A szeretet összeköt." A találkozó hivatalos emblémája elkészült.

A logo az új szolnoki gyaloghídat ábrázolja sárga-kék színben, ami a város színe. Az új híd pedig a tiszavirágot (kérészt) szimbolizálja. A mottót is az új híd ihlette, hisz a híd szerepe a partok összekötése, a szeretet pedig összeköt a másik emberrel. Megosztott világunkban egyházon belül és kívül is nagyon fontos az egységre való törekvés, amit a szeretettel tudunk megvalósítani. Szeretnénk, ha a szolnoki egyházmegyei találkozó szolgálná az egymás közötti hídverést. Az új híd szimbóluma egyben alkalmat adott, hogy némi átalakítással Jézus Urunk Szentséges Szívére is utaljon, mert ez a Szív az igazi szeretet forrása. Nagy szeretettel várjuk egyházmegyénk papjait és híveit a VII. Egyházmegyei Találkozóra!

**Alsónémediről a templom elől
június 25-én 7.00-kor busz indul.
Kérjük jelentkezzenek Mikoly Magdinál,
hogy tudjuk, hány fős buszra van szükség!**

**Május hónap a Szűzanya hónapja.
Mindenkit szeretettel várunk a
szentmisék alkalmával a litániákra.**

Ezerszer köszöntünk hozzánk érkezett -
ötödik hónapja az esztendőnek.
Virágos május, ó Isten hozott,
Szűz Mária magának választott.

Oly szép a tavasznak ez a hónapja,
mintha a mennyország földre szállt
volna.

Virágos május, ó Isten hozott,
Szűz Mária magának választott.
(népének)

Hittantábor 2011.

Ebben az esztendőben **Kismaroson** kerül megrendezésre a hittantábor, **július 11 és 17.** között. A tábor témája a Család évéhez kapcsolódik. Érdekes programokkal várjuk a gyermekeket!

Jelentkezni Mikoly Magdi néninél lehet.

Június 5-én 10 órakor lesz a Kápolna búcsúja a régi temetőben!

Kedves Testvérek!

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer egy százalékáról, legkésőbb május 20-ig. Ennek felajánlása a rendelkezőknek nem kerül külön pénzbe, a fel nem ajánlott összeg azonban az államkasszában marad. Ezért felhívjuk minden jó szándékú ember figyelmét az Egyház számára felajánlható egy százalékra.

A rendelkezések száma Egyházunk tevékenységének egyfajta „értékmérője” is a társadalom szemében. Kérjük, támogassák személyi jövedelemadójuk egyházi egy százalékával a Katolikus Egyház szolgálatát.

Technikai szám: 0011.

A másik 1%-kal kérjük támogassa a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítványt!

A kedvezményezett adószáma:

18696286-1-13

A Szent Kereszt újság szerkesztőségének e-mail címe:
szentkereszt2351@gmail.com
Erre a címre várjuk írásait,
észrevételeiket, kérdéseiket.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,
viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

A katolikus bál 2011-ben az első eleme volt **az új kántorház** megépítése céljából szervezett gyűjtésünknek. Erre a célra készített támogató jegyek megvásárolhatók a misék alkalmával a sekrestyében, valamint az alapítvány tagjainál. Még egyszer kérjük és előre is köszönjük támogató hozzáállásukat, adományaikat, imáikat!

TÁMOGATÓ JEGY

Értéke: 2000,-Ft

A Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány által, az új kántorház építésére meghirdetett gyűjtéshez való hozzájárulás.

Pekker Imre
c. főesperes plébános

dr. Tóth Éva
Alapítvány elnöke

SZENT KERESZT
Az
Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
kiadványa
Megjelenik havonta.
Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter
Köszönettel fogadunk minden észrevételt,
segítséget!

